

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Ondřeje Kubů a přísedících Ing. Václava Protivy a Jana Šímy v hlavním líčení konaném dne **19. 5. 2022** v Českých Budějovicích

takto:

Obžalovaní

1. [REDACTED], narozena [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],
2. [REDACTED], narozen [REDACTED] v [REDACTED], k trvalému pobytu hlášen na adrese [REDACTED], [REDACTED], adresa pro doručování písemností [REDACTED],

uznávají se vinnými, že

v době nejméně od 20:30 hodin do 22:25 hodin dne **18. 4. 2021** v Českých Budějovicích před domem a v domě č. [REDACTED] v [REDACTED] ulici v bytě číslo [REDACTED] na [REDACTED] nadzemním podlaží obžalovaná v obavě z kritiky jejích výchovných metod ze strany obžalovaného nejprve nezkontrolovala stav své nezletilé dcery [REDACTED], narozené [REDACTED], po návratu z projížďky s obžalovaným, ačkoli trvala mnohem delší dobu, než se domluvili, a nezletilá se během ní ztratila obžalovanému na určitou dobu z dohledu, ale naopak zůstala kvůli domluvě s obžalovaným před domem přibližně do 22:00 hod., následně po návratu domů obžalovaná nezjistila zdravotní stav své nezletilé dcery, ačkoliv věděla, že jí obžalovaný v tuto dobu již delší dobu z výchovných důvodů sprchuje, a postupně začínala tušit, že jí sprchuje studenou vodou, neboť nezletilá dcera během toho vzlykala a slibovala, že už bude hodná a vyčistí si zoubky, přičemž obžalovaný mezitím v úmyslu vynutit po předchozích neúspěšně uplatněných výchovných metodách okamžitou poslušnost dcery obžalované nezletilé [REDACTED], a to bez ohledu na možné následky na zdraví, postavil vysvěčenou nezletilou do vany a sprchoval ji po dobu nejméně 20 – 25 minut po celém těle a nejméně jednou i na hlavě studenou vodou o teplotě

cca 11,5 stupně Celsia, když učinil v jednom případě přestávku na kouření, během níž obžalovaná od obžalovaného zjistila, že obžalovaný poškozenou sprchuje studenou vodou, a ani po tom z výše uvedených obav do jeho jednání nijak nezasáhla, a obžalovaný následně ve sprchování poškozené studenou vodou ještě několik minut pokračoval a sprchování skončil, když nezletilá ztratila rovnováhu a upadla na dno vany, neboť byla silně podchlazená, třásla se, vydávala zvuky nucení k velké potřebě a začala ztrácet vědomí, obžalovaný po té odnesl nezletilou do pokoje a na pokyn obžalované zavolal ve 22:27 hodin na dispečink RZS České Budějovice, obžalovaná do příjezdu sanitky sušila nezletilé vlasy fénem a balila ji podle telefonických pokynů záchranářů do horkého mokrého ručníku, po příjezdu lékař zjistil u nezletilé neměřitelnou teplotu, a proto byla v bezprostředním ohrožení života dopravena do Nemocnice České Budějovice a.s. na dětské oddělení JIP a hospitalizována do 21. 4. 2021,

popsaným jednáním ze dne 18. 4. 2021 obžalovaná nevěnovala dostatečnou péči o zdraví a ochranu své nezletilé dcery, ačkoliv jí tato povinnost vyplývala z ustanovení § 858 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, čímž umožnila, aby obžalovaný jednal výše uvedeným způsobem vůči její nezletilé dceři s dále popsány následky, a obžalovaný způsobil nezletilé podle znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství MUDr. Zdeňka Šenkýře čerstvé drobné podkožní výronky v krajině levého obočí a pod levým okem, čerstvé podkožní krevní výrony na obou předloktích, čerstvé podkožní krevní výrony na obou hýždích, když tato zranění nejsou ze soudně lékařského hlediska poškozením zdraví, dále zlomeninu pravé klíční kosti, která je hodnocena ze soudně lékařského hlediska jako poranění lehké s obvyklou dobou léčení 4 – 5 týdnů a podchlazení (hypotermií) s poruchou vědomí, což je ze soudně lékařského hlediska považováno za zranění těžké pro poškození důležitého orgánu (termoregulační centrum v hypotalamu mozku),

tedy

obžalovaná [REDACTED]

jinému z nedbalosti způsobila těžkou újmu na zdraví tím, že porušila důležitou povinnost uloženou jí podle zákona,

obžalovaný [REDACTED]

jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchali

obžalovaná [REDACTED]

přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

obžalovaný [REDACTED]

zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaná [REDACTED]

podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v délce **18 (osmnáct) měsíců**.

Podle § 84 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce **36 (třicet šest) měsíců** s tím, že se nad obžalovanou vyslovuje **dohled**.

obžalovaný ██████████

podle § 145 odst. 2 trestního zákoníku za užití ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v délce **3 (tři) roky**.

Podle § 84 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce **5 (pět) let** s tím, že se nad obžalovaným vyslovuje **dohled**.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá, aby se po dobu **1 (jednoho) roku** od počátku zkušební doby podmíněného odsouzení s dohledem zdržoval v místě svého pobytu, tj. na adrese ██████████, ██████████, **v rodinném domě či na přilehlém pozemku, v pracovních dnech od 16:00 hod. do 5:00 hod., ve dnech pracovního volna, pracovního klidu a o svátcích v lichém týdnu po celý den a ve dnech pracovního klidu, pracovního klidu a o svátcích v sudém týdnu od 20:00 hod. do 8:00 hod.**

Podle § 85 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá, aby v průběhu zkušební doby plnil **přiměřené povinnosti** tím, **absolvuje resocializační program zaměřený na rozvíjení empatie nebo na zvládání agresivity**, který obžalovanému **určí** po skončení pobytu podmíněně odsouzeného v určeném obydlí **probační úředník v rámci stanoveného dohledu**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se odkazuje se svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních poškozená společnost **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, IČO: 41197518, se sídlem Praha 3 - Vinohrady, Orlická 4/2020.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. Skutkový stav v dané věci byl zjištěn z výpovědi obžalovaných u hlavního líčení, přičemž současně byly při splnění zákonných podmínek čteny protokoly o jejich dřívější výpovědi podle § 207 odst. 2 trestního řádu. Dále byli v hlavním líčení vyslechnuti svědci ██████████ a ██████████ (dříve ██████████) a se souhlasem stran byly čteny podle § 211 odst. 1 trestního řádu protokoly o výslechu svědků ██████████ a ██████████. Slyšen byl v hlavním líčení též znalec MUDr. Zdeněk Šenkýř, který ve věci podával znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, rovněž znalec Mgr. Václav Šnorek, který ve věci podával znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie na obžalovaného ██████████, a dále znalkyně Mgr. Míluše Pixová, která ve věci podávala znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychiatrie na obžalovanou ██████████. Pro objasnění skutkového stavu byly neopominutelné také provedené listinné a věcné důkazy předložené stranám dle § 213 odst. 1 trestního řádu či čtené podle § 213 odst. 2 trestního řádu, jež jsou podrobněji konkretizovány níže.
3. Soud po provedení výše označených důkazů dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

II. Skutková zjištění

4. Obžalovaný ██████████ se v rámci svého výslechu v hlavním líčení (*č. l. 445pv trestního spisu*) vyjádřil velmi stručně. Uvedl, že pracuje ve společnosti ██████████ jako ██████████ a jeho měsíční příjem činí přibližně 25 000 Kč čistého. Bydlí u ██████████ v ██████████, ulice ██████████, a má jednu dceru. Celá situace ho velmi mrzí a lituje jí. ██████████ měl rád, nikdy jí nechtěl ublížit a neměl k tomu ani žádný důvod. Zpětně svůj čin považuje za hloupost a nedomyšlenost. Provedení činu popsal tak, že to celé netrvalo minimálně dvacet pět minut., ale maximálně dvacet pět minut s přestávkami na

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Pospíšilová

cigarety, během kterých byla [REDAKCE] přikrytá ručníkem. Se spoluobžalovanou se domluvili, že tuto metodu zkusí, jelikož to někde slyšeli nebo viděli, a nedomysleli to, neboť je nenapadlo, že by to mohlo mít takové závažné následky. Když potom viděli, že [REDAKCE] není v pořádku, zavolal obžalovaný záchranou službu a následně postupovali podle instrukcí lékaře po telefonu.

5. Obžalovaný dále využil svého práva, a více k věci nevyprávěl, neodpovídal tedy na dotazy. Proto byla přečtena jeho výpověď z přípravného řízení (č. l. 61-65 *trestního spisu*), ve které nad rámec své výpovědi před soudem uvedl, že poškozené namočil hlavičku pouze jednou a nechtěně. Během přestávek obžalování s [REDAKCE] komunikovali. Celé to brali jako způsob výchovy, na kterém se společně dohodli. Daný večer byla nezletilá poškozená nezvladatelná, protivná a neposlouchala. Takto postupovali pouze jednou, a to v tomto případě. Ohledně zlomeniny klíční kosti [REDAKCE] obžalovaný neví, jak mohla být způsobena. Z informace, jaké následky mohlo jeho dané jednání mít, se obžalovaný zhroutil a je zničený i nadále. Z tohoto důvodu navštěvuje každých 14 dní psychiatrickou ambulanci.
6. Obžalovaná [REDAKCE] v rámci svého výsledku v hlavním líčení (č. l. 445pv-447pv *trestního spisu*) vypověděla, že pracuje v [REDAKCE] v [REDAKCE], kde má měsíční čistý příjem 31 000 Kč, a i s výživným činí celkový měsíční příjem přibližně 35 000 Kč. Bydlí v [REDAKCE], ulice [REDAKCE], a vyživovací povinnost má pouze k dceři [REDAKCE]. Daný večer popsala tak, že [REDAKCE] neposlouchala, vztekala se, proto ji obžalovaný potrestal studenou sprchou. V předchozí době o tomto způsobu komunikovali, nebylo to vyloučeno jako možnost, ne však do takové míry, ale pouze například přes dolní končetiny od kolínek dolů. Nikdy by dceři nedokázala ublížit, protože ji velice miluje, a lituje toho, co se stalo, jelikož selhala především jako matka, a z tohoto důvodu pocítovala nejvyšší vinu jako rodič.
7. Následně odkázala na svůj výsledek v přípravném řízení, na základě čehož byl přečten protokol obsahující výpověď obžalované [REDAKCE] (č. l. 69-79 *trestního spisu*). V této výpovědi se k věci vyjádřila tak, že v neděli 18. dubna 2021 obžalovaná spolu se svojí dcerou [REDAKCE], obžalovaným a jeho dcerou [REDAKCE] vyrazili po snídani společně na kola. V době oběda se vrátili domů k obžalované, kde si obžalovaný [REDAKCE] šel kvůli bolesti zad lehnout, a obžalovaná vařila oběd. [REDAKCE] s [REDAKCE] si hrály v pokojíčku. Po obědě kolem 14. hodiny odvezl obžalovaný [REDAKCE] k její matce do [REDAKCE]. Jela s nimi i obžalovaná s dcerou [REDAKCE], ačkoli obžalovaná nejprve namítala, že by dcera měla jít po obědě spát. Na to obžalovaný reagoval tak, že může spát v autě a že následně můžou podniknout ještě nějaký výlet. Výlet uskutečnili v podobě procházky po stezce, po které vedle nich [REDAKCE] jela na kole. Po návratu domů si obžalovaný z důvodu trvající bolesti zad lehl na gauč a obžalovaná připravovala večeři. Když si měla jít [REDAKCE] nejprve uklidit hračky a poté vyčistit zuby, tak odmítala. [REDAKCE] mívala problém poslouchat ve vztahu k takovýmto povinnostem. Obžalovaný často říkal, že je [REDAKCE] nevychovaná, že neposlouchá a že by jí měla obžalovaná nastavit mantinely, čehož si byla vědoma, jelikož byla na její výchovu sama. Rovněž říkal, že je [REDAKCE] „mamánek“ a neudělá bez mámy ani krok. Obžalovaná přemýšlela, co udělat dobře, aby byli rodina. Vzhledem k tomu, že [REDAKCE] bez její přítomnosti funguje v pořádku, obžalovanou napadlo a domluvila se s obžalovaným, že ji odveze k rybníku [REDAKCE], odkud půjde pěšky domů, kde počká, než si partner s její dcerou promluví. Obžalovaná předpokládala, že se obžalovaný s dcerou vrátí kolem 20.30 hodin, aby nebyl narušený [REDAKCE] režim, ačkoli nevěděla, kam s dcerou jel. Obžalovaná přišla domů přibližně ve 20.15 hodin a následně telefonovala s obžalovaným s tím, že obžalovaný jí sdělil, že přijedou za chvíli, neboť se situace zkomplikovala tím, že se [REDAKCE] obžalovanému ztratila z dohledu, což u obžalované vyvolalo strach a prosila ho, ať ji najde a přiveze domů. Po jejich návratu čekala obžalovaná venku, aby ji dcera neviděla a měla pocit, že není doma. Když obžalovaná přišla domů, šla rovnou do ložnice. [REDAKCE] byla s obžalovaným v koupelně a obžalovaná předpokládala, že probíhá normální sprcha, pak si dcera vyčistí zuby a půjde spát. Pláč neslyšela. Když však vyšel obžalovaný z koupelny a šel si zakouřit do kuchyně k oknu,

pochopila, že jí pouští studenou sprchu, ale nevěděla na jaké části těla. Rozhovory na téma sprchování studenou sprchou v minulosti vedli, nikdy to však nebyl nápad obžalované, protože by dceři nechtěla úmyslně ublížit. Domnívá se, že obžalovaný [REDAKCE] v minulosti studenou vodou nesprchoval, byť ji často myl sám. Obžalovaná do koupelny nešla, jelikož se bála jeho výtek, neboť kdykoli se v minulosti snažila [REDAKCE] zastat, vyústilo to v hádku s obžalovaným. [REDAKCE] v koupelně vzlykala a slíbvala, že už bude hodná a že si bude čistit zoubky. Obžalovaná ho prosila, aby dceru už osušil, aby mohla jít spát. Po pár minutách tak udělal, jelikož [REDAKCE] začala tlačit, že chce kakat, tudíž ji dal na záchod. Sprchování trvalo přibližně dvacet až dvacet pět minut. Poté obžalovaná podle zvuků mokřých nohou slyšela, jak jde [REDAKCE] do obýváku, a z ložnice viděla, že nestojí zcela stabilně, což v obžalované vyvolalo strach. Následně obžalovaný odnesl [REDAKCE] do pokojíčku na postel, kde měla připravené pyžamo. Když obžalovaná spatřila dcery obličej, viděla, že je apatická, proto se na ní snažila mluvit, aby neztratila vědomí, zabalila ji do peřiny a vzala na sebe. Obžalovanému řekla, ať zavolá záchranku. Poté obžalovaná foukala [REDAKCE] mokré vlasy fénem a dle pokynů záchranářů přiložila na tělo pod peřinu namočený horký ručník, aby ji zahřála. Po příjezdu záchrané služby si ji záchranáři od obžalované převzali a zabalili do termoobalu. Teplotu poškozené se jim nepodařilo naměřit. Následně zavolali policii. Obžalovaná měla o dceru velký strach, celé to vnímá jako největší selhání ve svém životě, protože ji neochránila. Nejspíše z toho důvodu řekla policii do protokolu, že [REDAKCE] sprchovala ona, neboť jako matka cítila největší vinu. Policie odjela okolo 0:30 hodin, poté odvezl obžalovaný obžalovanou do nemocnice, kde doplnila [REDAKCE] anamnézu a chtěla dceru vidět. Obžalovaného na jednotku intenzivní péče nepustili, neboť nebyl zákonným zástupcem. Následně jeli ještě na policii. Danou noc obžalovaná nespala, protože se o dceru bála, a přemýšlela o tom, že nechce dál setrvávat v takovémto vztahu a znovu vystavit [REDAKCE] něčemu podobnému. Ráno odešel obžalovaný do práce a obžalovaná kontaktovala otce [REDAKCE], aby za ní přijel, aby mu sdělila, co se stalo. Otec [REDAKCE] ji potom odvezl na policii k podání vysvětlení, následně společně navštívili oddělení sociálně právní ochrany dětí (dále jen „OSPOD“), kam se měla obžalovaná dostavit, a poté jeli za dcerou do nemocnice. [REDAKCE] už odpoledne byla usměvavá a sestřičky říkaly, že je tam baví. Obžalovaná s dcerou v nemocnici zůstala a po souhlasu OSPOD je pustili ve středu společně domů. Otec [REDAKCE] jel s nimi a s obžalovanou se domluvili, že dcera bude dva dny u obžalované a dva dny u otce, aby kvůli vzpomínkám neměla noční můry. Následně opět pokračovali v původním režimu, kdy jezdila k otci na prodloužený víkend. Dne 7. května 2021 obžalovaná na základě těhotenského testu zjistila, že je těhotná, což jí bylo potvrzeno i jejím gynekologem. Obžalovaná necítila povinnost tuto skutečnost oznámit obžalovanému a rozhodla se pro přerušení těhotenství. S [REDAKCE] začala pravidelně docházet k psychoterapeutce do institutu Tlapka pomoci, aby podpořili její pozitivní psychologický vývoj a také kvůli spolupráci ohledně výchovy. Dle psychoterapeutky se u [REDAKCE] postupně odbourává špatný zážitek a postupně se opět vytváří důvěra mezi ní a matkou. Rovněž k této psychoterapeutce dochází obžalovaná i sama za sebe. Dále s dcerou navštěvovala krizové centrum, kam už chodit nemusí, neboť jejich situace doma byla vyhodnocena jako stabilizovaná. [REDAKCE] o obžalovaném často mluvila, a to někdy o špatných vzpomínkách a někdy o dobrých. Z toho důvodu chtěla obžalovaná udělat nějaké změny, aby se jim opět bydlelo dobře, proto realizovala drobný přesun nábytku a pořídila křesla, ze kterého byla [REDAKCE] velmi nadšená. V květnu je navštívila paní z OSPOD, již se [REDAKCE] hned svěřovala s příjemnými pocity ohledně pořízení křesla, rovněž ukazovala, kde má pokojíček a kde je koupelna, tudíž koupelnu nebrala tragicky, ačkoli u ní obžalovaná spatřovala známky strachu. Teplotu vody obžalovaná nastavovala výhradně nad umyvadlem a až po dohodě s poškozenou začala napouštět vanu nebo ji sprchovat. Nad vanu pořídila velkou tapetu s motivem přírody a vodopádu, což koupelnu zcela změnilo, a [REDAKCE] pocity strachu tím odezněly, byla z nové koupelny nadšená, se sprchováním problém nemá, má k vodě pozitivní přístup. Z paměti událost dle obžalované nevymazala, jednou o tom začala mluvit, ale jinak si o tom nepovídají.

8. Ke vztahu s obžalovaným ██████████ se obžalovaná vyjádřila tak, že ho od vidění znala přibližně rok a společný vztah a následně i bydlení počalo v únoru roku 2021. Věřila, že mohou být rodina, ohledně čehož jí také on sám ubezpečoval. Zajímal se o obžalovanou i o ██████████. Vztah ██████████ a obžalovaného z pohledu ██████████ viděla v tehdejší době jako reálný, často se na něj těšila, společně s obžalovanou mu například pekly bábovku. Mnohdy se ho obžalovaná před dcerou zastávala, aby ji motivovala k pozitivnímu vztahu k obžalovanému. Postupem času se však obžalovaná obžalovaného začala bát, zejména když se zastala dcery, obrátilo se to proti ní. Když nebyli spolu, byli v písemném kontaktu přes telefon, a v situaci, kdy obžalovaná například hodinu neodpovídala, podezíral ji obžalovaný, že je mu nevěrná. O potencionálních milencích mluvil často.
9. U hlavního líčení obžalovaná dále k dotazům vypověděla, že dle psychoterapeutky má ██████████ již danou událost zpracovanou, a do Tlapky pomoci dochází, aby se to stabilizovalo. Po skončení trestního řízení do Tlapky bude docházet pouze obžalovaná a budu dostávat školení, na základě kterého bude převzatou úlohu psychoterapeutky aplikovat sama doma. Obžalovaná vysvětlila, že v Tlapce je to vedeno tak, že rodič není generál, který by měl poroučet, a když chce na dítě přenést nějakou zodpovědnost, dítě vždy dostane na výběr dvě možnosti, například si teď vyčistí zoubky a může ještě koukat na pohádky, anebo když si je nevyčistí, druhý den pohádky nebudou. Obžalovaná to před tím aplikovala obdobně, jen podání s výběrem dvou možností je jiné. Zkoušela zákaz pohádek nebo vzala dceři oblíbenou hračku, kterou chtěla, a řekla jí, že jí dostane za odměnu, až si splní svůj úkol, že si například uklidí hračky. Čištění zoubků také řešila tak, že jí pustila pohádky, až když je měla opravdu vyčištěné. Když má ██████████ vyčištěné zuby například v 19:00 hodin, tak do 20:00 hodin může běžně koukat na televizi nebo si hrát. Ještě v současné době chodí spát po obědě, tudíž večerní ukládání do postele probíhá až kolem 20:30 hodin. Je lepší, když jde spát po obědě, jelikož když je unavenější, je zde větší riziko úrazů, a obžalovaná vidí, že ještě potřebu spát po obědě má, takže jí v tom nebrání. Běžně se ██████████ sprchovala asi dvacet až třicet minut, nebylo to každý den, někdy to trvalo deset minut, než se umyla, někdy si ve vaně i hrála.
10. Ohledně časového zařazení událostí předmětného obžalovaná v rámci svého výslechu doplnila, že dne 18. dubna 2021 odcházel všichni společně z domova nejspíše po půl osmé večer. Když přišla obžalovaná zpět domů ve 20:15 hodin, domnívá se, že bylo ještě světlo. Obžalovaný se s poškozenou vrátil někdy okolo 21.30 hodin. Pokyn od obžalovaného, že můžu jít nahoru, po tom, co čekala obžalovaná venku, dostala prostřednictvím zprávy asi po deseti až dvaceti minutách od jejich příjezdu domů. Záchranáře volala okolo 22:30 hodin, tudíž z koupelny mohli obžalovaný s poškozenou vyjít přibližně tři minuty před tím.
11. Ke vztahu s bývalým partnerem ██████████ se vyjádřila tak, že se poznali na základě pracovní činnosti, kdy pro něho začala zpracovávat účetnictví. Vztah mezi nimi začal v roce 2012, a když byl ██████████ přibližně rok a půl, dohodli se, že budou žít odděleně, neboť každý měl jiné priority. Vztahy měli a v současné době stále mají dobré. Neshody ve výchově neměli, nechával všechno převážně na ní, jeho pracovní vytížení bylo velké, měl na prvním místě práci a obžalovaná naopak rodinu. Po rozchodu se začal ██████████ více věnovat, ██████████ ráda na tatínka vzpomíná, má období, kdy se jí po tatínkovi stýská. S obžalovaným se obžalovaná znala krátce asi od ledna 2021 a od února 2021 spolu bydleli, byl u ní denně, ale k sestěhování nedošlo, měl u ní jen pár věcí. Choval se k ní velmi gentlemany, hezky, byl velice pozorný, nosil jí květiny, někdy i oběd, aby nemusela vařit, když byla školka zavřená a byla s ██████████ doma. Prezentoval to tak, že chce s nimi trávit více času, aby mohli být rodina. Vztah s jeho vlastní dcerou se snažila budovat přátelský, nebyla na ni negativní a myslí si, že i ona jí měla ráda. Obžalovaný se ke své dceři choval hezky, ona k němu také, když jí něco řekl, tak ho poslechla. S dcerou obžalované měl obžalovaný vztah jako na houpačce, někdy to bylo v pořádku, jeli na výlet, obžalovaný měl dobrou náladu, jindy, když ho nechtěla ██████████ poslechnout, měl kamenný výraz, obžalovaná se v něm nevyznala, nikdy u něj nevěděla, co opravdu cítí. Ohledně výchovy ██████████ měli často neshody. Tím, že je na ni sama a je to její jediné dítě, tak jí mnohé dovolí, a obžalovaný na to

nahlížel tak, že je [REDAKCE] nevychovaná, že ji obžalovaná rozmazluje, že je na obžalované závislá a že bez ní neudělá ani krok. Přístup obžalovaného byl takový, že rodič je generál a dítě musí poslouchat, avšak obžalovaná to brala tak, že jsou s [REDAKCE] spíše partáci, a snaží se s ní mluvit a vysvětlují jí vše, aby to pochopila. Kritiku obžalovaného vnímala a vnitřně si přiznala, že by [REDAKCE] potřebovala mantinely, aby poslechla, když se jí něco řekne. Stála o vztah s obžalovaným a myslela si, že když už jednu dceru má, má více zkušeností než obžalovaná. Snažila se najít mezi obžalovaným a poškozenou kompromis s tím, že obžalovaný v nastavování hranic ubere a dceru motivovala, aby naopak přidala, a věřila, že by to mohlo fungovat. Co se týká sprchování studenou vodou, obžalovaná si vzpomněla, že poškozená dostala od obžalovaného studenou sprchu přes nohy přibližně deset až čtrnáct dní před činem. Obžalovaná na to reagovala tak, že doufá, že se to nebude opakovat, neboť takové tresty neuznává a nelíbí se jí, a věřila, že tomu tak bude. Když s obžalovaným po činu mluvila, sdělil jí, že toho velice lituje a že se to nemělo stát.

12. Obžalovaný se k výpovědi obžalované vyjádřil a uvedl, že sprchování nohou poškozené nebyl trest, ale pouze to, že měla špinavé nohy, a vše bylo vždy činěno po dohodě s obžalovanou.
13. Z trestné činnosti jsou obžalovaní dále jednoznačně usvědčováni shora označenými a níže podrobně rozebranými důkazy.
14. Výpovědi obžalovaných o průběhu večera dne 18. dubna 2021 doplňují **záznam hovoru na linku 155** včetně jeho přepisu (č. l. 233-236 trestního spisu), který dokládá, že dne 18. dubna 2021 v čase 22:27 hodin přijalo ZOS ZZSJČK telefonát na linku tísňového volání 155, kdy nejprve obžalovaný a následně i obžalovaná komunikovali se zdravotnickou službou o zdravotním stavu poškozené po sprchování studenou vodou, o postupu záchrany poškozené formou zahřívání a o následném příjezdu rychlé záchranné služby. Teplota studené vody, kterou byla poškozená sprchovaná, se dle **zprávy od společnosti ČEVAK a.s.** (č. l. 278 trestního spisu) pohybovala v rozmezí 8,9 až 12,3 stupňů Celsia, a to na základě vzorků vody odebraných na síti [REDAKCE] za měsíc duben 2021. Z **úředního záznamu o měření teploty studené vody** včetně fotodokumentace (č. l. 273-275 trestního spisu) vyplývá, že teplota studené vody měřená dne 19. května 2021 v koupelně obžalované činila 11,5 stupňů Celsia. Pokud jde o západ slunce dne 18. dubna 2021, došlo k němu dle **internetového výpisu** (č. l. 443 trestního spisu) v 19:58 hodin a následně nastal soumrak. Svědkyně [REDAKCE], **dříve** [REDAKCE] (č. l. 448pv trestního spisu), bývalá manželka obžalovaného, s nímž má dceru [REDAKCE], popsala, že jí obžalovaný volal v den incidentu a popsal jí, že „dali malou pod sprchu, asi na dlouho a že skončila v nemocnici, a že jí kvůli tomu někdo může kontaktovat“, říkal jí přitom, že u toho byli oba dva. Následně svědkyně textovými zprávami komunikovala s obžalovanou a k jejím dotazům vyloučila podobné chování obžalovaného vůči jeho vlastní dceři. Dcera svědkyni v jednom případě řekla, že jednou byla u toho, když byla [REDAKCE] pod sprchou, protože zlobila. Obžalovaný [REDAKCE] sprchoval a ona s obžalovanou vařila večeři, nemluvila ale o tom, že by to mělo být sprchování studenou vodou, mluvila jen o sprše. Podle výpovědi svědka [REDAKCE] (č. l. 448 trestního spisu), bývalého partnera obžalované a otce poškozené, mu dcera v nemocnici uvedla, že jí „strejda sprchoval“ a že je „strejda zlobivej“. Podle vyjádření obžalované se tak stalo, protože dcera neposlouchala, a obžalovaná v tu dobu byla doma, ale neupřesnila kde. **Předběžná propouštěcí zpráva dětského oddělení Nemocnice České Budějovice a. s.** (č. l. 80 trestního spisu) a z **propouštěcí zpráva ze dne 29. dubna 2021** (č. l. 238-239 trestního spisu)) obsahuje poznámky, že dle protokolu RZS dítě sprchovala matka.
15. K následkům způsobeným poškozené soud zjistil následující. Z **protokolu o prohlídce těla** včetně fotografické dokumentace (č. l. 17-19 trestního spisu) plyne, že ohledáním těla poškozené dne 19. dubna 2021 bylo zjištěno, že měla na obou dolních končetinách, na holeních a kolenech, modřiny o různých průměrech 1-2 cm a menší. Další menší modřinu měla na předloktí levé ruky a na levé pěstce hýždí a pravou paži měla zafixovanou. Z **předběžné propouštěcí zprávy dětského oddělení Nemocnice České Budějovice a. s.** (č. l. 80 trestního spisu) a z **propouštěcí**

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Pospíšilová

zprávy ze dne 29. dubna 2021 (č. l. 238-239 *trestního spisu*) soud zjistil, že hospitalizace poškozené trvala od 18. do 21. dubna 2021 a poškozená do ní byla přijata pro těžkou hypotermii s poruchou vědomí. Hospitalizace probíhala s matkou, propuštěna byla poškozená v celkovém dobrém stavu do další ambulantní léčby a byl jí umožněn návrat do domácího prostředí a do péče matky. **Ambulantní zprávy traumatologické ambulance** ze dne 27. dubna, 4. května, 18. května a 15. června 2021 (č. l. 81-84 *trestního spisu*) zachycují pravidelnou kontrolu zlomeniny klíční kosti poškozené a sejmutí fixace po měsíci od způsobení zlomeniny.

16. Ze znaleckého posudku **MUDr. Zdeňka Šenkýře**, z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství (č. l. 118-141 *trestního spisu*) a z protokolu o výslechu znalce v rámci přípravného řízení (č. l. 146-150 *trestního spisu*) vyplývá, že při příjmu poškozené nezletilé [REDAKCE] na Jednotku intenzivní péče Dětského oddělení Nemocnice České Budějovice dne 18. dubna 2021 byla zjištěna mimo jiné poranění, k nimž došlo v daný den a kterými bylo podchlazení (hypotermie), zlomenina pravé klíční kosti, čerstvé drobné podkožní krevní výrony v krajině levého obočí a pod levým okem a podkožní krevní výrony na obou předloktích a na pravé a levé hýždí. Ke zlomenině pravé klíční kosti došlo nejspíše při pádu poškozené v důsledku počínající poruchy vědomí v rámci podchlazení při sprchování studenou vodou ve vaně s nárazem pravého ramena na pevnou překážku či podložku. Obdobným mechanismem, tedy opakovanými pády, mohlo dojít i k čerstvým drobným podkožním krevním výronům v krajině levého obočí a pod levým okem a k podkožním krevním výronům na obou předloktích a na pravé a levé hýždí. Podkožní krevní výrony, včetně nalezených starších podkožních krevních výronů na horních a dolních končetinách, ani zlomenina pravé klíční kosti dle znalce jednoznačně nesvědčí pro zanedbání péče či týrání poškozené. Zlomenina klíční kosti je hodnocena jako poranění lehké s obvyklou délkou léčení kolem čtyř až pěti týdnů a drobné podkožní krevní výrony v oblasti obličeje, obou předloktí a obou hýždí se nepovažují ze soudně lékařského hlediska za poškození zdraví a obvyklá doba léčení trvá do jednoho týdne.
17. K podchlazení dle znalce došlo působením nízké teploty, a to při sprchování studenou vodou, která měla dle sdělení společnosti ČEVAK teplotu v rozmezí mezi 8 až 12 °C. Podchlazení s poruchou vědomí je považováno ze soudně lékařského hlediska za zranění těžké z důvodu poškození důležitého orgánu, neboť došlo k selhání termoregulačního centra v oblasti hypotalamu mozku. Po prvotní obranné reakci organismu proti působení studené vody, jaký je zaznamenán zejména svalový třes, již vymizely další obranné mechanismy, což lze v širším smyslu považovat za poškození mozku. Toto poškození spočívá v nedostatečném zásobení kyslíkem, na což je mozek z lidských orgánů nejcitlivější, a o to výrazněji i jeho termoregulační centrum hypotalamu. S vysokou pravděpodobností hraničící s jistotou lze na základě zaznamenaných biochemických vyšetření, a to z následně odebrané krve, následně provedeného testu doplňování kapilár, neměřitelné saturace kyslíkem, říci, že u poškozené došlo k otoku mozku na odhadovanou dobu několik desítek minut až hodinu. Otok mozku pak vedl k poruše vědomí. Stav hodnocení vědomí s ohledem na otok mozku v době jejího příjmu v nemocnici činil na Glasgowské stupnici hloubky bezvědomí 9 bodů, přičemž 15 bodů představuje plné vědomí a 3 body závažnou poruchu vědomí, kdy se jedná většinou o pacienty ve stadiu klinické smrti nebo v hlubokém kómatu. Podchlazení označil znalec jako stav, kdy teplota tělesného jádra klesne pod 35°C. V době příjezdu Zdravotnické záchranné služby byla teplota poškozené neměřitelná s ohledem na skutečnost, že ve vozidle Zdravotnické záchranné služby Jihočeského kraje jsou používány digitální teploměry značky Braun IRT 4520 s rozsahem měření teploty lidského těla od 34 do 42 °C v zevním uchu. Krátce po příjmu na Dětské oddělení Nemocnice České Budějovice ve 23.20 hodin byla naměřena teplota 30°C. V dalším časovém intervalu v 00.00 hodin činila teplota poškozené 33,5°C, kdy v této době již mohlo dojít ke kanylaci (napíchnutí) žíly a zahájení teplé infuzní terapie. Přesnou teplotu poškozené při sprchování studenou vodou, respektive před tím, než byla zahřívána a následně ošetřena, není možné určit. Z klinických projevů uvedených níže, včetně počínajícího metabolického rozvratu, znalec dovozuje, že se teplota poškozené pohybovala v rozmezí mezi 28 a 30°C. Při středním stupni podchlazení (28-35°C) nastává pokles svalového tonu, mizí svalový třes, je vazokonstrikce (v tomto

případě akrocyanóza), mohou se objevovat poruchy srdečního rytmu, dostávají se poruchy vědomí (v tomto případě sopor, což je 2. stupeň kvantitativní poruchy vědomí, popisovaná někdy jako středně těžká porucha vědomí, lehčí než kóma, avšak těžší než somnolence) a nastává útlum dýchání (v tomto případě saturace kyslíkem při příjezdu Zdravotnické záchranné služby byla neměřitelná). Takovýto stupeň podchlazení vede k bezprostřednímu ohrožení na životě, přičemž k tomu nedošlo díky včasné a specializované lékařské pomoci. Při poklesu teploty pod 27°C následuje dle literárních údajů oběhové selhání a smrt. Poškozená mohla být v bezprostředním ohrožení života, pokud by jí nebyla poskytnuta včasná a specializovaná lékařská péče, a to bez ohledu na to, zda by působení nízké teploty v podobě sprchování studenou vodou bylo delší, nežli k jakému skutečně došlo. Na základě shora uvedeného lze s relativně vysokou pravděpodobností připustit, že mohlo dojít k úmrtí poškozené. Sprchování studenou vodou by bylo možné v daném případě hodnotit jako bolest sice snesitelnou, ale déle trvající, dokud nedošlo k poruše vědomí. Na Jednotce intenzivní péče Dětského oddělení České Budějovice byla poškozená hospitalizována od 18. do 21. dubna 2021, přičemž po propuštění z hospitalizace již nebyla omezená v obvyklém způsobu života v důsledku prodělaného podchlazení. Pro zlomeninu pravé klíční kosti jí byla přiložena fixace (stažení paže k trupu – Dessaultův obvaz), která jí byla dne 18. května 2021 sejmuta. Trvalé následky ze zjištěných zranění nenastaly a dle znalce už pravděpodobně ani nenastanou. Na závěr znaleckého posudku zdůraznil znalec doporučení lékařů Dětského oddělení Nemocnice České Budějovice, kteří v propouštěcí zprávě konstatovali, že studená sprcha je pro dítě velmi nevhodný prostředek výchovy, neboť hypotermie podobného rozsahu je stav přímo ohrožující zdraví a život dítěte.

18. K doplňujícím dotazům položeným během výslechu u hlavního líčení znalec dále vyjasnil (*č. l. 449-450 trestního spisu*), že vzhledem k teplotě média a času jeho působení na lidské tělo nastoupí dle jeho kvalifikovaného odhadu do deseti minut prvotní obranné mechanismy, tj. zejména svalový třes, které když by došlo k přerušení působení daného média, tedy v tomto případě studené vody, nedostal by se organismus do další fáze, čili rozvratu vnitřního prostředí, a nedošlo by k vyústění v poruchu vědomí s otokem mozku. Přibližně do dalších pěti minut nastávají další obranné mechanismy, což je zbarvení rukou a ztráta vědomí, tj. akrocyanóza, a je už pouze zachovaný oběh jádra, nikoliv periférie. Stupně poruchy vědomí (nižší stupeň somnolence, kdy člověk ještě reaguje, je jakoby omráčený, ale reaguje na slovní výzvu, a na podněty, nikoliv bolestivé, ale pouze, když ho někdo chytne za ruku, a následně další stupeň sopor) do sebe mohly postupně přecházet, avšak laik je nemusí vnímat. Nucení poškozené na stoličce byl projev terminálního stadia, kdy je povolování odezvou selhávání sympatiku a parasympatiku stejně jako u oběšence. V takové situaci povolují svěrače a může dojít k pomočení či uvolnění stolice. Poškozená mohla vnímat, že se jí chce na velkou, což bylo preterminální stadium blížící se k tomu, že v rámci narůstajícího otoku mozku mohlo dojít k oběhovému selhání a smrti. Dle slov znalce byla lékařská pomoc poskytnuta poškozené na poslední chvíli. Zabalení do termofólie, čímž bylo zabráněno další ztrátě tepla, ale především zahřátí organismu ještě během samotného převozu do nemocnice vpravením léčebných roztoků do žíly poškozenou zachránilo. Kdyby se tělo nepodařilo napíchnout, čili zcentralizovat oběh, došlo by k úmrtí. Pouhé ukončení sprchování studenou vodou a případné zahřívání dekou bez lékařské pomoci by k záchraně nevedlo. Znalec dále vysvětlil, že přikrytí ručníkem mezi jednotlivým sprchováním pouze časově oddálilo metabolický rozvrat a nástup poruchy vědomí, avšak zabránit to těmto následkům nemohlo. Tření ručníkem při osušování poškozené jako příčinu zlomeniny klíční kosti, jak uvedl obžalovaný, znalec vyloučil, neboť klíční kost se láme působením násilí na rameno nebo pádem na nataženou ruku při přenesení násilí. Zejména u dítěte, kde je potřeba intenzita násilí trochu větší než u dospělého jedince, jelikož kosti jsou ve vývinu, nejsou ještě zcela osifikované, čili jsou pružnější a odolnější vůči vnějšímu násilí.
19. Ohledně osoby poškozené soud dále zjistil z výpovědi svědka [REDAKCE] (*č. l. 448 trestního spisu*), tyto skutečnosti. S dcerou má svědek dobrý vztah, stýká se s ní jednou za 14 dní na víkend nebo podle potřeby, třeba i na týden. Před činem, když ji měl ve své péči, [REDAKCE] poslouchala,

ale někdy má svoji hlavu, chvílemi se zašprajcuje a chce, aby to bylo podle ní, musí se s ní vyjednávat a pak povolí. Nejčastěji si nechtěla čistit zuby, ale pak ji svědek a jeho rodiče přesvědčili. Tresty svědek nikdy nepoužil a nepoužívá, chvíli s ní debatujete a poškozená pak ustoupí.

20. Podle **zprávy OSPOD Magistrátu města České Budějovice ze dne 20. července 2021 včetně příloh v podobě lékařské zprávy pediatra, záznamu z jednání s rodiči a informace o dítěti z Mateřské školy Sedmíkráska (č. l. 310-313 trestního spisu), zprávy úseku kurately pro mládež při OSPOD Magistrátu města České Budějovice (č. l. 317 trestního spisu) a stanoviska Mateřské školy Sedmíkráska (č. l. 441 trestního spisu)** bylo v rodině poškozené opakovaně provedeno neohlášené i ohlášené sociální šetření, na základě kterého byly bytové a hygienické podmínky shledány jako dobré. [REDAKCE] je drobnější živé dítě, prospívá dobře, její stonání je přiměřené a nikdy vážněji nestonala. Matka vždy dodržovala léčebná doporučení. Při návštěvách v lékařské ordinaci v době před činem nikdy dětský lékař nezaznamenal známky týrání. V mateřské škole je poškozená milá, aktivní, nebojí se poznávat a zkoušet nové věci, v kolektivu dětí je přátelská, konflikty nevyvolává ani nevyhledává, výchovné problémy se u ní nevyskytují, jeví se jako šťastná a sebevědomá dívka. O dění v mateřské škole se matka aktivně zajímá, pravidelně se dotazuje na chování dcery, přichází s ní do mateřské školy včas a vždy s čistě oblečenou. Mezi mateřskou školou a obžalovanou není žádný problém v komunikaci. Obžalovaná chodí s dcerou na dětské hřiště, kde se jí též aktivně věnuje. Z pohledu mateřské školy se příkladně o dceru stará a ta se na matku vždy těší, mluví o ní vždy pozitivně a s láskou, má s ní pěkný a pevný vztah, je na ni citově vázaná, vykonává s ní různorodé volnočasové aktivity – sportují, jezdí na kole a chodí mezi ostatní děti. Rodiče poškozené u OSPOD vypověděli, že [REDAKCE] je neovladatelná, neposlouchá, je tvrdohlavá, odsekává a vzteká se, v mateřské škole jednou udeřila zničehonic jiné dítě. Domlouvání, dávání na zadek ani křičení na poškozenou nefungovalo. Popis činu uvedla obžalovaná obdobně jako u jejího výsledku v přípravném řízení a před soudem a dále sdělila, že s obžalovaným se rozešla a odstěhovala ho z bytu a že bude raději do konce života sama, než aby bylo znovu dceři takto ubližováno. Ve **zprávě z terapie (č. l. 323-324 trestního spisu)** je uvedeno, že v souvislosti s činem se u obžalované objevují pocity beznaděje, lítosti, vlastního selhání a strach o dceru a že využívala možnosti individuálních konzultací u psychoterapeutky. U poškozené byla aplikována terapie hrou, v rámci které poškozená o incidentu nemluví, avšak je patrné, že k traumatické události došlo, neboť jsou u ní zaznamenány posttraumatické projevy chování. Dle slov psychoterapeutky je obžalovaná spolehlivá a spolupracující. Po terapiích poškozená lépe koordinuje své emoční projevy, je veselejší, vymizely u ní noční můry a dokáže s matkou o události a o zlobivém strejdovi otevřeně hovořit, když jí něco událost připomene.
21. V hlavním líčení soud k osobě obžalované [REDAKCE] vyslechl znalkyni **Mgr. Miluši Pixovou**, která přednesla závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, ve shodě s jejím písemným vyhotovením (č. l. 183-202 trestního spisu). Osobnost obžalované se nachází na hranici širší normy, zvýrazněny jsou zejména rysy emočně nestabilní a narcistické. Obžalovaná je více zaujata sama sebou než druhými lidmi. Je cílevědomá. Aktuálně je patrný významný konflikt v oblasti sebeobrazu, kdy se snaží vyrovnat na jedné straně s tendencí sobě samé přisuzovat vyšší sebehodnotu a na druhé straně je u sebe konfrontovaná s negativními rysy, které mohou být s velkou pravděpodobností vztaženy k předmětným událostem, za jejichž sled se obviňuje. U obžalované je patrná jistá nezralost v některých oblastech osobnosti, ambivalence mezi jednotlivými složkami osobnosti, nestabilita v oblasti sebeobrazu, emotivity a vztahů. V chování obžalované je zaznamenán sklon k dramatizaci prožívání. Je naznačena ostražitost, pohotovost k vymezení se a k vyjádření nesouhlasu s podmínkami, které jí nejsou příjemné. Dále jsou naznačeny prožitky nepohody a ukřivdění, pokud druzí nejednají dle jejího očekávání. Obžalovaná je spíše introvertovaná, méně se sebevyjadřuje, emočnímu životu nepřikládá takovou důležitost jako vnitřnímu, snaží se o větší kontrolu svých pocitů. Emotivita obžalované je celkově nezralá a stažená. Projevuje se maladaptivní kapacita k prožívání a projevování emocí. V důsledku této nezralosti v emoční oblasti, tedy schopnosti

zacházet s emocemi, jsou zároveň limitovány zdroje obžalované pro vyrovnávání se se zátěží. Při setkání s intenzivní emocí je obžalovaná emocemi zaplavena a je více náchylná k dezorganizaci než druzí lidé. Má sklon spíše své vnitřní prožívání potlačovat, což následně způsobuje psychickou nepohodu a tenzi. Schopnost obžalované regulovat emoční vybití v běžném životě je podobná jako u většiny osob. U obžalované nebyl v rámci znaleckého zkoumání zjištěn zvýšený potenciál k agresivnímu jednání. Dle výsledků testových metod se obžalovaná jeví jako relativně stabilní jedinec v běžném denním fungování. Schopnost regulovat emoční vybití v běžném životě je u ní podobná jako u většiny osob. V běžném interpersonálním kontaktu je chování obžalované adaptivní. Oproti druhým lidem je spíše stažená, vůči druhým lidem je opatrnější, ne vždy očekává v sociálním kontaktu pozitivní interakce. Je patrná nepohoda v sociálních situacích, vázaná na jistou nezralost osobnostní organizace. Obžalovaná se spíše straní společnosti. Schopnost empatie v sociálních situacích se nejeví být narušená. V blízkých interpersonálních vztazích je patrné v rámci narcistických osobnostních rysů větší zaměření se na své potřeby, což může vést i k přehlížení potřeb druhých osob. Má sklon k idealizaci a devalvací osob dle aktuální potřeby. Vztahy s druhými lidmi mají ambivalentní charakter. Vztahy v primární rodině obžalované jsou významně vyhraněné. Ke své dceři má vytvořen blízký a vřelý vztah. U obžalované se projevuje zvýšená potřeba opírat se o druhé lidi a přesouvat na ně zodpovědnost za své jednání a rozhodnutí. V současné době je její potřeba blízkosti nedostatečně uspokojená. V blízkých vztazích má sklon vytvářet nezralý a závislý charakter vazeb a ve vztahu k druhým zaujímat pasivnější roli ve smyslu vyhýbání se zodpovědnosti a rozhodování, pokud je k tomuto příležitost, nezaujímá však nutně submisivní roli. Obranné mechanismy obžalované jsou v souladu se zjištěnou osobnostní strukturou, jedná se především o potlačování emočního prožívání, štěpení, idealizaci, devalvací.

22. Znalkyně v posudku dále uvedla, že schopnost obžalované ukládat informace do paměti, bez zkreslení je uchovat a později i v dobré kvalitě vybavit není narušena, ve srovnání s populací odpovídá průměru. V rámci znaleckého zkoumání nebyly zjištěny skutečnosti, které by v kritické době mohly narušovat schopnost obžalované správně vnímat fakta s ohledem na průběh událostí a tyto správně reprodukovat. Jsou zde však zaznamenány ve vztahu k danému činu tendence k dramtizaci prožívání, jak bylo uvedeno již výše, a ne vždy byl obsah sdělovaného v souladu s emočním prožíváním. Jednotlivá vyjádření obžalované ohledně činu se rozcházejí. Za motivem obžalované k danému činu se skrývá několik faktorů. Jednak snaha vyhovět novému partnerovi, který kritizoval výchovu a chování nezletilé. Obžalovaná měla touhu vytvořit s partnerem novou fungující rodinu, kdy nespokojenost partnera s její výchovou mohla vnímat jako překážku k naplnění tohoto vztahu. Vzhledem k tomu, že obžalovaná prožívá nedostatečnou saturaci citových potřeb, mohlo se jednat o významný motiv. Obžalovaná rovněž negativně prožívala těžkosti při výchově dcery, neboť je zde konfrontovaná se svým sebeobrazem matky vychovatelky, kdy se sama obtížně sžívá vzhledem ke svým narcistickým rysům s tím, že její výchova má dle mínění druhých nedostatky. Ve výchovné strategii jsou pak patrné ambivalence, na jedné straně sklon k hyperprotektivnímu chování vůči dceři, tendence vnímat ji jako „partnerku“ a nedostatečně stanovené výchovné tradice, a na druhé straně nepromyšlená, impulzivně zvolená výchovná opatření nebo tresty v náročných situacích. V zátěžové situaci poté může pro zachování si svého pozitivního sebeobrazu použít anebo akceptovat takovýto trest, který dle jejího soudu měl sjednat rychlou poslušnost dcery. U obžalované znalkyně nezjistila zvýšené riziko opakování protispolečenského jednání. Obžalovaná si uvědomuje negativní dopad dané skutečnosti na poškozenou, na rodinu a vztahy v rodině. V testových metodách byly zaznamenány fenomény poukazující na prožívání zvýšené psychické nepohody a pocitů viny, které se významně pravděpodobně vztahují právě k danému činu. Prognóza resocializace je dle znalkyně příznivá. Obžalovaná dceři zajišťuje psychologickou péči, která je zaměřena na zvládnutí negativních dopadů traumatické události. Sama obžalovaná s psychologem konzultuje výchovné postupy. Je vstřícná k další následné psychologické péči a spolupráci se sociálním odborem. Do budoucna je dle názoru znalkyně vhodné, aby obžalovaná využívala psychologické péče pro posílení svých výchovných kompetencí, zvládnutí schopností a osobnostnímu rozvoji.

23. Nad rámec znaleckého posudku konstatovala znalkyně u hlavního líčení následující (č. l. 451-451pv *trestního spisu*). U obžalované je přítomen typ narcismu, který se vyznačuje zejména základní nejistotou a většími sklony k depresivnímu prožívání. Nejistota je tak významná, že motivem chování je se přizpůsobit druhým lidem tak, aby pro ně byl člověk přijatelný. Obžalovaná netrpí poruchou osobnosti, která by byla v úplném extrému, jedná se pouze o rysy osobnostní, není to patologické, tedy zde není velká necitlivost či taková závislost, která by znemožňovala svobodné rozhodování. Obžalovaná byla ve velkém konfliktu mezi blízkostí dcery a přítelem, avšak na druhou stranu měla pořádné rozhodování, nebyla spokojená s chováním obžalovaného, zvažovala, že by se s ním rozešla. Obžalovaná byla schopna vyhodnotit to, že jde o ohrožení jejího vztahu k dceři, který byl pro ni důležitý. Problém u obžalované tkvěl v tom, že nebyla emočně uspokojená a saturaci emocí si doplňovala prostřednictvím dcery, což z výchovného hlediska není správné, aby si z dcery dělala partnera. Člověk by měl být pevný, emoční potřeby si zajistit jinde a dítěti má být schopný stanovit i zákazy. Dle znalkyně nedostatek emočních potřeb vedl na jednu stranu k hyperprotektivní výchově, kdy nebyla schopna dát hranice, a na druhé straně v situaci, kdy byl k dispozici vztah, který v té době byl pro obžalovanou také hodně důležitý. Snažila se udělat nějaká výchovná opatření, která logicky věděla, že by byla zapotřebí, avšak nebyla promyšlená a byla impulzivní. Byl tam rovněž patrný sklon obžalované přesouvat zodpovědnost za své jednání a rozhodnutí na jiné osoby v podobě delegace výchovných opatření na partnera ve smyslu, ať si s tím poradí on.
24. Dle **zprávy o pověsti** (č. l. 327 *trestního spisu*), **opisu z evidence přestupků** (č. l. 331 *trestního spisu*) a **opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob** (č. l. 332 *trestního spisu*) nemá obžalovaná žádný předchozí záznam v evidenci přestupků ani v evidenci trestů. Podle **pracovního hodnocení** [redacted] (č. l. 330 *trestního spisu*) je v práci samostatná, svědomitá, úkoly plní řádně a v termínu, při nástupu do zaměstnání neměla žádné výživovací povinnosti ani exekuce, v období od 9. května 2017 do 30. června 2021 pobírala peněžitou pomoc v mateřství a rodičovský příspěvek. Informace k osobě obžalované a k možným a vhodným alternativám trestu odnětí svobody potvrzuje a doplňuje i **zpráva Probační a mediační služby ČR**, středisko České Budějovice, s přílohami (č. l. 414-425 *trestního spisu*), která vzhledem k osobní situaci obžalované v případě odsouzení jako vhodný trest doporučuje podmíněný trest odnětí svobody za současného vyslovení probačního dohledu.
25. Ohledně vztahu obžalované a poškozené se jako svědci vyjádřili sousedé z domu, ve kterém obžalovaná s poškozenou bydlí. Svědkyně [redacted] (č. l. 100-104 *trestního spisu*) vypověděla, že obžalovaná se o dceru starala hezky, věnovala se jí, učila ji jezdit na kole, lyžovat a podobě. Cestou ze školy s ní chodila na hřiště. Svědek [redacted] (č. l. 107-111 *trestního spisu*) výpověď svědkyně [redacted] potvrdil, když uvedl, že se obžalovaná k dceři chovala hezky, když bylo pěkné počasí, tak s ní byla každý den na hřišti před domem. Rovněž byl k tomuto vztahu vyslýchán svědek [redacted], který obdobně uvedl, že se obžalovaná stará o [redacted] dobře a nikdy nenastal žádný problém. Neshody o výchově spolu neměli, vždy se nějak dohodli a fungovalo to, nikdo z nich nebyl dominantnější.
26. K osobě obžalovaného [redacted] zjistil soud ze znaleckého posudku **Mgr. Václava Šnorka**, z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie (č. l. 159-172 *trestního spisu*), že znalecké zkoumání neprokazuje u obžalovaného přítomnost závažnější psychopatologie ve smyslu psychózy, afektivní nebo organické poruchy. V návaznosti na spáchaný čin a související trestní řízení se u obžalovaného projeví adaptační potíže, které následně odezněly. Jeho osobnost nepřekračuje hranice širší normy a není příliš komplikovaná. Představuje introvertního, převážně submisivně nastaveného jedince, který se snaží ovládat, a své pocity projevuje spíše méně. Ve vztahu k druhým je nedružný, zdrženlivý, udržuje si odstup. Ačkoli působí navenek jako poměrně odolný, je ve srovnání s druhými náchylnější ke ztrátě psychické rovnováhy, emoční rozkolísanosti, k úzkostným prožitkům. Změny nevyhledává, upřednostňuje, když se věci nemění. Je prakticky zaměřený, teoretické otázky a abstraktní úvahy ho neoslovují. Respektuje pravidla, zpravidla

nejedná proti autoritám, a to často i na úkor sebe sama. Snaží se být slušným a zodpovědným člověkem. Obžalovaný o sobě pochybuje, domnívá se, že v některých ohledech není tak dobrý, jak by měl být. Snaží se naplňovat představy o sobě, které však nejsou zcela realistické. Zřejmě se jedná o zvnitřnělá očekávání rodičů. Jeho citový život se vyznačuje nezralostí. Emoční prožitky se snaží potlačovat, protože pokud by uvolnil jejich konstrikci, mohlo by to mít dezorganizující vliv na jeho fungování. Má zájem o sociální kontakt, v sociálních interakcích se spíše podřizuje. Vůči druhým je nastaven přátelsky. Blízké vztahy může komplikovat nedostatečná citlivost. Přestože se snaží porozumět druhým a respektovat jejich potřeby, chování lidí ne vždy interpretuje správně. Potřebuje vnější podporu. Je naivní a zvýšeně ovlivnitelný. Obžalovaný disponuje rozumovými schopnostmi na úrovni nižšího průměru, přičemž profil schopností je relativně vyrovnaný. Zkušenosti je otevřený spíše selektivně, zabývá se hlavně tím, co ho zajímá. Je u něho nutné počítat s povrchním úsudkem, který opomíjí některé důležité aspekty. Nezřídka nedomyslí důsledky, nedohlédne dále než za první krok. V oblasti rozumových schopností není přítomná porucha, která by forezně významně snižovala schopnost obžalovaného objektivně chápat reálné skutečnosti nebo se adaptovat v běžném sociálním prostředí a v nových podmínkách. Schopnost do paměti informace ukládat, bez zkreslení je uchovat a později v dobré kvalitě i kvantitě vybavit není narušená, ve srovnání s populací odpovídá mírně podprůměrné úrovni. Vzpomínky na události, které přímo prožil, si je schopen zapamatovat dobře. Dle znaleckého posudku obžalovaný mohl v kritické době vnímat fakta s ohledem na průběh okolností, je schopen zapamatovat si průběh události a tyto události správně reprodukovat. Obžalovaný nechtěl poškozené ublížit a situace velmi lituje. Jeho jednání představovalo výchovný prostředek, který měl z jeho hlediska korigovat problematické chování poškozené, když předtím jiné postupy selhaly. K situaci přispěly omezené specifické výchovné kompetence obžalovaného, kterými jsou výchovné předpoklady ve vztahu k některým konkrétním aspektům vývoje dítěte, dále neschopnost obžalovaného uvážit své jednání v souvislostech, tedy neověřil vhodnost postupu a nedomyslel rizika, a rovněž k situaci přispěly některé povahové zvláštnosti. Za běžných situací se obžalovaný agresivně nechová. Při velkém zatížení však může dojít k selhání inhibičních mechanismů a projevení hostility. Agresivní může být také v situacích, kdy má zjevnou převahu a slabší jedinec vyžaduje z pohledu obžalovaného ráznější reakci. Obžalovaný dobře zvládá běžné situace, ale při větším zatížení daném emoční vyhoceností situace nebo její nepřehledností může docházet k selhání adaptace, zhoršení fungování v každodenním životě, případně se rozvíjí úzkostně-depresivní symptomatika. Silné emoční prožitky se snaží potlačovat, což se mu ale ne zcela daří. Znalcem nebylo zjištěno, že by měl obžalovaný všeobecně sklon ke zkreslování výpovědi, lhaní či vymýšlení. V daném případě je ovšem nutné počítat s tím, že výpověď obžalovaného může být účelová, neboť si je vědom možných důsledků trestního řízení a chce tyto důsledky omezit. K úvaze přichází rovněž možnost, že obžalovaný vypovídal tak, aby ochránil obžalovanou [REDAKCE] mimo jiné za účelem udržení partnerského vztahu s ní. Podle názoru znalce se prognóza vzhledem k protispolečenskému jednání jeví být příznivá, neboť obžalovaný představuje jedince z hlediska osobnosti a intelektuální úrovně relativně normálního, bez tendencí porušovat sociální normy a stanovená pravidla. V osobní historii nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by zakládaly podezření stran zvýšeného rizika disociálních projevů. Možnosti resocializace hodnotí znalec jako velmi dobré.

27. V rámci hlavního líčení (*č. l. 450-450pv trestního spisu*) znalec doplnil následující. Adaptační potíže, které vznikly u obžalovaného v souvislosti s činem, byly důvodem psychiatrické léčby. Před tím se u obžalovaného žádné závažné psychické potíže nevyskytovaly. K submisivitě obžalovaného se znalec vyjádřil tak, že pokud ten, s kým má obžalovaný vztah, je slabší jedinec náchylný k tomu se podřizovat, může obžalovaný převzít dominantní roli a zastávat ji velmi dobře. Nejspíše právě jako určité vyvážení toho, že se všeobecně obžalovaný projevuje spíše submisivně a podřizuje se, o to více se v takovém vztahu může projevoval dominantně, až autoritativně. V daném vztahu při určité své nejistotě stran některých vlastností a nejisté sebehodnotě chtěl obžalovaný naplnit mužskou roli tím, že akcentoval některé dominantní prvky. Znalec se domnívá, že obžalovaný byl

presvědčen, že rázný přístup ve výchově je zde na místě a vyvažoval příliš benevolentní přístup partnerky k výchově. Dané jednání obžalovaného nebylo pravděpodobně neseno afektem, ale bylo racionální, s nějakou emoční složkou, nešlo o čistě chladné jednání, avšak bylo zaměřené k cíli. Cílem bylo výchovně působit a dosáhnout změny v chování poškozené, proto jednání trvalo tak dlouho. Ke své povaze sám obžalovaný sděluje, že nedává emoce najevo, což způsobuje daný problém, kdy dochází k tomu, že průběžně neventiluje nějaké silnější emoce, které v sobě hromadí, a ty se pak následně mohou naráz uvolnit v nějaké náročnější situaci. Znalec zastává názor, že psychoterapie v rámci poradenského kontaktu by mohla být prospěšná, avšak možnost podstoupení takového programu pro zvýšení empatie či zvládnání agresivity je vhodné ponechat na posouzení obžalovaného.

28. Ze **zprávy o pověsti** (č. l. 335 trestního spisu), **opisu z evidence přestupků** (č. l. 344 trestního spisu) a **opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob** (č. l. 345 trestního spisu) soud zjistil, že obžalovaný byl roce 2018 postihován pokutou za dopravní přestupek, jinak žádný předchozí záznam v evidenci přestupků ani v evidenci trestů nemá. Podle **pracovního hodnocení** včetně příloh (č. l. 337-343 trestního spisu) patří obžalovaný ke spolehlivým a v kolektivu oblíbeným zaměstnancům, je spíše klidné a nekonfliktní povahy, zadané úkoly plní přesně, spolehlivě a svědomitě, nikdy neměl žádný pracovní přestupek. Od počátku pracovního poměru byly na základě rozhodnutí o insolvenční správě obžalovanému srážky až do jejího zastavení z důvodu splnění všech podmínek pro oddlužení. Informace k osobě obžalovaného a k možným a vhodným alternativám trestu odnětí svobody potvrzuje a doplňuje i **zpráva Probační a mediační služby ČR**, středisko České Budějovice, s přílohami (č. l. 427-438 trestního spisu).
29. K osobě obžalovaného dále vypovídala [REDAKCE], **dříve [REDAKCE]** (č. l. 448pv trestního spisu). Její vztah s obžalovaným byl takový, že když se rozváděli, nějaké potíže existovaly, ale jinak jejich vztah nebyl nijak extrémně náročný. V současné době spolu vycházejí. Manželé byli přibližně rok a předtím spolu chodili půl roku. Rozvedli se, když dceři nebyl ještě ani rok. Obžalovaný je introvert a svědkyně naopak extrovert, proto to nefungovalo, ale jinak to byl normální vztah. Rozvedli se zejména proto, že obžalovaný hrál hodně počítačové hry a svědkyně chtěla spíše chodit mezi lidi. Jeho úteky do světa počítačových her byly nejzásadnější důvod rozvodu, neboť každý směřoval jinam. Obžalovaný násilný ve vztahu nebyl. Po rozvodu vnímá svědkyně vztah dcery s otcem jako krásný, ona ho miluje a zbožňuje. První rok po rozvodu to mezi obžalovaným a svědkyní vřelo, než našli vzájemnou shodu ohledně názoru na výchovu a vzdělávání dcery, ale s dcerou měl vztah vždy v pořádku. Když se svědkyně ptala dcery, zda se jí něco podobného ze strany obžalovaného někdy stalo, dcera to popřela. Nikdy se tak k ní nechoval. V její výchově jsou svědkyně s obžalovaným zajedno. Svědkyně vede spíše respektující výchovu k dětem a obžalovaný je autoritativní, ale u toho svědkyně není, avšak předpokládá, že u dcery není potřeba nějak tvrději zasahovat. Po činu se nic na výchově jejich dcery nezměnilo.
30. K povaze vztahu mezi obžalovaným a poškozenou z videa předloženého obhajobou obžalovaného (č. l. 444 trestního spisu) a pořízeného na mobilní telefon obžalovaného, na kterém jsou zachyceny běžné činnosti rodiny, soud zjistil, že obžalovaný měl s poškozenou i vlastní dcerou hezký vztah a při dvou zachycených příležitostech fungovali ve vzájemné pohodě jako běžná rodina.
31. Na základě výše popsaného dokazování soud učinil následující závěry o skutkovém ději. Soud nemá žádných pochyb, že se obžalovaní dopustili jednání, které je podrobně popsáno ve výroku tohoto rozsudku. Žádné jiné přímé svědectví o konkrétním postupu obžalovaných při jednání vůči poškozené dne 18. dubna 2021 však neexistuje, je tedy nutno vycházet z výpovědi obou obžalovaných, listinných a věcných důkazů (záznam hovoru na linku 155, protokol o prohlídce těla, lékařské zprávy, znalecké posudky) a výslechů znalců. Z provedeného dokazování je naprosto zřejmé, že došlo po objektivní stránce k jednání, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku. Oproti obžalobě byl soudem změněn skutkový popis u obžalované, a tím změněna i právní kvalifikace rozebraná níže, na základě prokázání toho, že obžalovaná se aktivně nepodílela na

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Pospíšilová

sprchování poškozené studenou vodou, avšak umožnila, aby obžalovaný jednal vůči její nezletilé dceři způsobem konkretizovaným ve výroku rozsudku a nevěnovala dostatečnou péči o její zdraví a ochranu, ačkoliv jí tato povinnost vyplývá ze zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, který v § 858 stanovuje, že rodičovská odpovědnost zahrnuje povinnosti a práva rodičů, která spočívají v péči o dítě, zahrnující zejména péči o jeho zdraví, jeho tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj, v ochraně dítěte, v udržování osobního styku s dítětem, v zajišťování jeho výchovy a vzdělání, v určení místa jeho bydliště, v jeho zastupování a spravování jeho jmění; vzniká narozením dítěte a zaniká, jakmile dítě nabude plné svéprávnosti. Tvrzení obžalovaného o spoluúčasti obou obžalovaných potvrzují pouze nepřímo zprávy rychlé záchranné služby a svědectví svědkyně [REDAKCE], která ovšem měla informace toliko od obžalovaného, ale naopak je vyvrací tvrzení poškozené, podepřené výpovědí svědka [REDAKCE], kterému též informace sdělila sama poškozená. Obžalovaná zároveň věrohodně vysvětlila informaci předanou rychlé záchranné službě. Dále oproti obžalobě soud upravil o popis doby jednání obžalovaného v souladu s výpověďmi obou obžalovaných.

32. Vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaní byli jako jediní u incidentu přítomni, musel soud vycházet zejména z jejich výpovědí, ačkoli věrohodnost těchto výpovědí u obou obžalovaných byla částečně snížena, neboť oba zjevně vypovídali minimálně částečně účelově z obavy z uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Věrohodnost obžalovaného byla pak dále snížena tím, že vypovídal jen velice kuse a obecně a odmítl odpovídat na dotazy, předestřel tedy soudu pouze své obecné doznání. Kvůli stručnosti své výpovědi se nevyjádřil k některým podstatným aspektům jako je večerní vyjíždka autem s poškozenou, doba jejího vzdálení se od matky a další, které byly pro posouzení klíčové, a soud zde musel vycházet jen z výpovědi obžalované. Ta svou výpověď sice v některých věcech měnila jak v průběhu přípravného řízení, tak i při výpovědi před soudem, například nejprve uvedla, že dceru sprchovala studenou vodou ona, a soudu přijdou rovněž méně pravděpodobné některé jí uváděné časové souvislosti, například to, že obžalovaný dle jejího popisu musel být s poškozenou venku od 19:30 až do 21:30 hodin, nicméně s ohledem na postoj obžalovaného, který zřejmě svou neochotou vypovídat chrání jak sebe sama, tak obžalovanou, a to, že poškozená svému otci potvrdila, že ji sprchoval strejda, nelze popis události vypovězený obžalovanou odmítnout jako vyvrácenou skutkovou verzi, neboť zůstává jako pravděpodobně možná. V části výpovědi týkající se vztahu obžalovaných a průběhu celého dne 18. dubna 2021, což je pro celkové posouzení věci důležitý kontext a k čemuž se obžalovaný vůbec nevyjádřil, vypovídala z pohledu soudu obžalovaná věrohodně.
33. Pokud jde o události vedoucí k tomuto následku má soud za prokázané výše uvedenými důkazy následující skutečnosti. Obžalovaní spolu měli vztah od ledna 2021 a bydleli spolu od února 2021. Obžalovaná se setkávala s kritikou své výchovy ze strany obžalovaného a měla tendence mu vyhovět, a to kvůli svému osobnostnímu nastavení. Přibližně 14 dní před daným incidentem došlo k použití studené sprchy jako výchovného prostředku obžalovaným vůči poškozené, ale pouze přes nohy a na krátkou dobu. Tuto událost potvrzuje zprostředkovaně i výpověď svědkyně [REDAKCE], které to popsala dcera [REDAKCE]. Obžalovaná dle své výpovědi s dalším použitím této výchovné metody nesouhlasila. K průběhu dne 18. dubna 2021 soud zjistil, že dopoledne vyvinula poškozená fyzickou činnost v podobě projíždky na kole, během které již počaly konflikty kvůli tomu, že nechce opustit matku. Po obědě neumožnili obžalovaní poškozené spánek, na který byla vzhledem ke svému nízkému věku zvyklá, ačkoli sám obžalovaný mezi jednotlivými výlety uskutečněnými v ten den sám odpočíval. Vzali poškozenou autem na předání dcery obžalovaného její matce, přičemž není jasné, zda poškozená cestou spala, případně spala pouze krátce. Již v tento moment obžalovaná selhala ve svých povinnostech matky, avšak ještě bez vážnějších následků. Následně byla poškozená opět vystavena fyzické námaze v podobě ježdění na kole, kde proběhly další konflikty kvůli jejímu chování. Poté večer poškozená odmítala uklidit si hračky a vyčistit zuby. Z toho důvodu se obžalovaní dohodli na neobvyklém postupu, kdy obžalovaný s poškozenou odvezl okolo 19.30 hodin obžalovanou k rybníku [REDAKCE].

34. , odkud šla pěšky domů, a sám obžalovaný si odjel promluvit s poškozenou, aniž by obžalované jako její matce sdělil, kam jedou. Obžalovaná se vrátila domů přibližně ve 20.15 hodin, kdy se již stmívalo a obžalovaný byl v té době stále venku s poškozenou, která se mu dokonce měla ztratit z dohledu v době, kdy už musela být téměř tma. Přestože tedy dle výpovědi obžalované přijeli až po půl desáté, čekala dalších 10 až 20 min obžalovaná před domem, aby ji poškozená neviděla a myslela si, že není matka doma, a když se vrátila, obžalovaný již její dceru sprchoval, obžalovaná slyšela vzlykání dcery, věděla, jak musela být unavená po fyzicky náročném stráveném dni a předchozím vypětí, a rovněž začala obžalovaná tušit, že je dcera sprchována studenou vodou, přesto dál pokračovala obžalovaná v domluvené výchovné strategii a neřešila stav dcery, jelikož řešila pouze svou obavu z kritiky obžalovaného. Následně obžalovaný odešel z koupelny za účelem si zakouřit a obžalovaná již věděla, že dceru celou dobu sprchuje studenou vodou, přesto do jeho počínání aktivně nezasáhla, pouze ho vyzývala, aby to ukončil, a nechala ho ještě několik minut pokračovat, dokud dcera finálně nezkolabovala.
35. Co se týká jednání obžalovaného, jednalo se o poměrně kruté zacházení s takto malým dítětem, když strávil přibližně dvě hodiny s tříletou dívkou, která byla fixována na matku, venku téměř potmě s tím, že se mu na chvíli ztratila z dohledu, a po návratu, když nejen že nechtěla spolupracovat, ale dle názoru soudu malé dítě v jejím věku po takto stráveném dni tomu ani není schopné, začal vyžadovat znovu okamžitou poslušnost prostřednictvím dlouhodobého sprchování studenou vodou a pokračoval v tom dvacet až dvacet pět minut a přivedl poškozenou na pokraj smrti. Soud jednoznačně dovozuje, že pokud obžalovaný malé dítě dlouhé minuty sprchoval studenou vodou, musel už z vlastních zkušeností s účinky studené vody nejen chtít, aby to bylo pro nezletilou nepříjemné, neboť bylo prvotním účelem jeho trestání, ale po určité době musel začít být srozuměn i s tím, že může vážně poškodit zdraví nezletilé a že jí vážně ubližuje. Jestliže ale takto postupoval dvacet až dvacet pět minut, musel zaznamenat nastupující známky podchlazení, tedy nejprve po několik minut třes, pak už ale i promodrávání končetin a počínající ztrátu vědomí, nic z toho ho nezastavilo, a pokud by v podstatě předsmrtném stádiu dívka nepočala mít nucení na velkou a její matka konečně nezasáhla, byl s ohledem na kontext patrně obžalovaný pokračovat tak dlouho, že by kvůli své představě, jak má plnit své výchovné povinnosti, tuto dívku zabil. V chování obžalovaného není afekt, ale upřednostnění donucení dítěte, nicméně tak extenzivně, že nebral ohled na její život a zdraví.
36. Objektivizováno je pak provedeným dokazováním nepochybně to, co se při incidentu stalo poškozené, jaké následky pro ní mělo jednání obou obžalovaných, tedy že utrpěla těžké zranění, kterým byl otok mozku v důsledku podchlazení, a které by bez okamžité lékařské pomoci vedlo k její smrti, kromě toho v průběhu incidentu utrpěla podlitiny a lehké zranění v podobě zlomeniny klíční kosti, a to patrně kvůli pádu v důsledku ztráty vědomí.

III. Obhajoba obžalovaných

37. Obžalovaná [REDAKCE] svou obhajobu směřovala k poukázání na to, že vnímá svou vinu jako rodičovské selhání a velice toho lituje. Uvědomuje si své pochybení, když se v celé situaci chovala pasivně a svou dceru neochránila. Jednalo se z její strany o exces v rámci rodičovského chování. Po události zajistila pro svou dceru, ale i pro sebe, psychologickou péči. Uhradila rovněž vzniklou škodu a nemajetkovou újmu. Svě jednání považuje za nedbalostní, jelikož těžkou újmu na zdraví poškozené způsobit nechtěla a nebyla s tímto následkem ani srozuměna, ačkoli tomu pozornost věnovat měla. Zároveň žádá při ukládání trestu soudem o zohlednění skutečnosti, že se sama stará a pečuje o nezletilou dceru. Jak výše uvedeno, na základě soudem provedených důkazů soud této obhajobě obžalované v zásadě přisvědčil.
38. Obžalovaný [REDAKCE] svoji obhajobu za situace, kdy jednání kladené za vinu v podstatě doznal, když ohledně odlišné dálky doby jednání soud jeho obhajobě, jak výše uvedeno vyhověl, a litoval svého jednání, založil primárně na zdůraznění okolností rozhodných pro odlišné právní posouzení jeho jednání. Nejednalo se dle něho totiž o úmyslné jednání vedoucí ke způsobení těžké újmy na zdraví,

ale i něj šlo o nedbalostní jednání. S obhajobou obžalovaného se proto soud vypořádává v následující pasáži.

IV. Právní posouzení

39. Na základě zjištěného skutkového děje byl změněn, jak je uvedeno již výše, skutkový popis jednání obžalované, a tím i právní kvalifikace jejího jednání, v němž soud spatřuje naplnění znaků skutkové podstaty toliko nedbalostního přečinu.
40. Objektivní stránka obou níže popsaných trestných činů představující jednání vedoucí k těžkému ublížení na zdraví byla co do následku jednoznačně prokázána znaleckým posudkem soudního lékaře, v němž znalec vyhodnotil svá zjištění tak, že došlo k poškození důležitého orgánu, a to k otoku mozku jako následek hypotermie s poruchou vědomí a vznik nebezpečí smrti pro neměřitelnou saturaci kyslíkem a následný rozvrat vnitřního prostředí. Znalec zároveň věrohodně vysvětlí, z jakých důvodů je třeba přes rychlé uzdravení poškozené hodnotit otok mozku jako poškození důležitého orgánu.
41. Trestného činu těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku, se dopustí ten, jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví. Znaky kvalifikované skutkové podstaty podle odstavce 2 citovaného ustanovení se pak dopustí pachatel mimo jiné tím, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona. V případě obžalované se jedná o porušení rodičovské povinnosti zakotvené v ustanovení § 858 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.
42. Dle názoru soudu obžalovaná zanedbala svou zákonem stanovenou rodičovskou povinnost tím, že vystavila dceru jednání obžalovaného, který nejprve délkou doby pojížděky nepostupoval tak, jak se s obžalovanou dohodli, přesto ho nechala s unavenou dcerou nakládat dál, a to i když postupně tušila a pak už i věděla, že je sprchována studenou vodou po dlouhé minuty. Obžalovaná slyšela vzlykání a prošení své dcery, která slibovala, že už bude poslouchat, a přesto upřednostnila to, aby se vyhnula kritice ze strany svého partnera, před ochranou svého dítěte. Nešla dceru zkontrolovat ani v době, kdy byla sama v koupelně bez dohledu, když obžalovaný odešel z koupelny na cigaretu. Prvky vědomé nedbalosti se pak objevují v jednání obžalované ve chvíli, kdy pochopí, že dcera je sprchována studenou vodou, ale přesto, že to již dříve takové jednání měla obžalovanému zakázat, nechá ho v tom ještě několik minut pokračovat. Vzhledem k tomu, že „skutečnosti podřazené pod znaky uvedené v zákoně mohou být ze strany pachatele zahrnuty zčásti vědomou nedbalostí a zčásti nedbalostí nevědomou, kdy pak trestný čin bude spáchán z nevědomé nedbalosti“¹ se však v souhrnu jedná na straně obžalované z hlediska zavinění právě v souhrnu právě o nevědomou nedbalost ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.
43. Krajský soud tak uzavírá, že obžalovaná v daném případě naplnila způsobením poškozené těžké újmy na zdraví z nedbalosti skutkovou podstatu přečinu těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle **§ 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku**.
44. U obžalovaného ██████ soud jednoznačně spatřuje jednání, které naplňuje všechny znaky skutkové podstaty ustanovení **§ 145 odst. 1, 2 trestního zákoníku**, jenž hovoří o úmyslném způsobení jinému těžké újmy na zdraví, přičemž takový čin je spáchán na dítěti mladším patnácti let. S ohledem na všechny zjištěné okolnosti má soud za prokazatelně naplněnou i subjektivní stránku daných trestných činů ve formě nepřímého úmyslu. Eventuální úmysl podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku se shoduje s vědomou nedbalostí podle § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku v intelektuální složce, ale oproti eventuelnímu úmyslu u vědomé nedbalosti chybí volní složka vyjádřená srozuměním, jímž se rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným

¹ ŠÁMAL, Pavel. § 16 [Nedbalost]. In: ŠÁMAL, Pavel a kol. Trestní zákoník. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 236, marg. č. 1.

v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem (§ 15 odst. 2 trestního zákoníku). Pokud tedy pachatel jedná v úmyslu nepřímém, srozumění vyjadřuje jeho aktivní volní vztah ke způsobení následku, který je relevantní pro trestní právo. Na takové srozumění se pak usuzuje z toho, že pachatel nepočítal s žádnou konkrétní okolností, která by mohla zabránit následku, který si pachatel představoval jako možný, a to ať už by šlo o zásah jeho, nebo o zásah jiné osoby. Naopak při vědomé nedbalosti pachatel ví, že může způsobit následek trestného činu a tedy je schopen rozpoznat a zhodnotit okolnosti, které vytvářejí možné nebezpečí pro zájem chráněný trestním zákonem, avšak bez přiměřených důvodů spoléhá, že takový následek nezpůsobí. Následek tedy nechce způsobit ani s ním není srozuměn. Při posuzování hranice mezi vědomou nedbalostí na straně jedné a nepřímým úmyslem na straně druhé je třeba v daných souvislostech hodnotit, zda důvody, pro které pachatel spoléhá, že následek nezpůsobí, mají charakter dostatečných důvodů. Za ty lze považovat takové důvody, které sice v posuzovaném případě nebyly způsobilé zabránit následku relevantnímu z hlediska trestního práva, ale v jiné situaci a za jiných podmínek k tomu reálně způsobilé být mohly. V případech, kdy pachatel útoku úmysl sám nedozná, je tento možno zjišťovat pouze na podkladě nepřímých důkazů. Lze na něj usuzovat např. z objektivních skutečností, jako je intenzita útoku, způsob jeho provedení, místa na těle poškozené osoby, na něž útok směřoval, ale i z okolností subjektivních, např. pohnutky činu, nebo z osoby pachatele, z jeho chování po útoku apod.² Trestní zákoník v § 15 odst. 2 stanoví, že srozuměním ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku se rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoníku může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Pro eventuální úmysl postačuje pouhá představa možnosti výsledku, kterou pachatel uskutečnil svým jednáním³.

45. Urputnost obžalovaného při použití výchovného trestání, která nebrala ohled na život a zdraví dítěte, přestože zvolil z jeho pohledu méně invazivní způsob trestání, než kterým je například bití dítěte, vedla k tomu, že musel být srozuměn s tím, že vážně ubližuje nezletilé. Jakékoliv trestání takto malého dítěte aktivním jednáním po dvacet až dvacet pět minut může mít poměrně vážné následky. Obžalovaný opakovaně vypovídal, že nechtěl poškozené ublížit, což soud nepochybně, nicméně toto tvrzení vylučuje pouze přímý úmysl jeho jednání. Obžalovaný musel být s následkem srozuměn, vzhledem ke svému věku musel již z vlastních zkušeností vědět, jaké je sprchovat se studenou vodou a že poškozené to po tak dlouhý čas musí působit fyzické utrpení i přesto, že se znalec ve svém posudku vyjádřil tak, že obžalovaný své jednání nedomýšlí. Dle znalce soudního lékaře sice jako laik nemusel obžalovaný rozeznat první příznaky podchlazení, musel však zaznamenat, že poškozená vzlyká a slíbujíc, že bude hodná, ale také to, že se poškozená musela dlouhé minuty třást a začaly jí promodrávat končetiny, a přesto v jednání pokračoval tak dlouhou dobu, prakticky až do kolapsu jejího organismu, a vrátil se k jednání i po přestávce na cigaretu. Poškozená mu sdělovala, že už si bude zoubky čistit, tudíž je na místě otázka, co obžalovaného vedlo k tomu, aby ve sprchování pokračoval, a co bylo jeho jiným cílem, než slyšet od poškozené, že už bude hodná, a s tím spojená otázka, kdy by své jednání ukončil, kdyby poškozená nepotřebovala na záchod a následně nezkolabovala. Rovněž je nutné zohlednit ve svém celku vysokou intenzitu útoku a skutečnost, že laická pomoc by při záchraně poškozené nestačila a došlo by bez zásahu odborné lékařské pomoci k úmrtí. V případě, že by k úmrtí došlo, bylo by právní posouzení daného trestného činu nepochybně rovněž zahrnuto nepřímým úmyslem.

V. Druh a výměra trestu

46. O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku při posouzení existence polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícím závěrům.

² srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 4. 2011, sp. zn. 8 Tdo 499/2011 či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 6. 2016, sp. zn. 4 Tdo 698/2016

³ srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 8. 2014, sp. zn. 4 Tdo 1010/2014, [R 55/2015 tr.]

Pokud jde o potrestání **obžalované** [REDAKCE], za přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku lze uložit trest odnětí svobody v rozmezí 6 měsíců až 48 měsíců nebo peněžitý trest.

47. Z hlediska **povahy a závažnosti daného trestného činu** vzal soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 2 trestního zákoníku v úvahu ve výroku a výše v odůvodnění rozsudku podrobně popsaná skutková zjištění, z nichž pro účely uvažování o potrestání obžalované považuje za potřebné zdůraznit zejména následující okolnosti. Chráněný zájem, kterým je v daném případě zájem na ochraně lidského zdraví, byl v důsledku jednání obžalované zasažen výrazně, neboť poškozená [REDAKCE] byla vystavena jednání spoluobžalovaného, které ji bezprostředně ohrozilo na životě. Ovšem skutečnost způsobeného závažného poškození zdraví a to, že se jej obžalovaná dopustila jako rodič, se již odráží v kvalifikované skutkové podstatě daného přečinu. Obžalovaná v daném případě upřednostnila svůj zájem na dobrém vztahu s obžalovaným [REDAKCE] před péčí o zdraví a ochranu dcery. Následky daného trestného činu soud i přes výše uvedené hodnotí jako méně závažné, neboť bylo prokázáno, že by jednání obžalovaného pro poškozenou nemělo (i díky následné lékařské a terapeutické pomoci) vážnější dlouhodobé následky, což je okolnost ve smyslu ustanovení § 41 písm. i) trestního zákoníku, která obžalované v dané věci výrazně polehčuje. Z hlediska způsobu provedení trestného činu a okolností, za nichž byl spáchán, je podstatné, že se sice jedná o trestný čin dokonáný, ale ve prospěch obžalované lze hodnotit formu zavinění, tedy to, že jednala v nevědomé nedbalosti ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.
48. Pokud dále soud zvažoval ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku další **okolnosti na straně obžalované**, dospěl k těmto závěrům. Z hlediska osobních, rodinných, majetkových a jiných poměrů je podstatné, že obžalovaná dosud žila naprosto běžným řádným způsobem života, v minulosti nebyla přestupkově postihována ani trestána, a trestné činnosti se tak dopustila poprvé, což lze považovat za polehčující okolnost ve smyslu ustanovení § 41 písm. p) trestního zákoníku. Zjištění k chování obžalované po činu jsou rovněž výrazně polehčující. Obžalovaná ve chvíli, kdy spolu se spoluobžalovaným zjistila vážný zdravotní stav poškozené, volala okamžitě rychlou zdravotní pomoc, díky které byl život poškozené zachráněn, podílela se i na prvotních úkonech pomoci, a především pak jak sama, tak s dcerou prošla terapií ke zvýšení jejich rodičovských kompetencí a odstranění traumatu poškozené. Zároveň také dobrovolně uhradila škodu oběma poškozeným, což je i polehčující okolnost podle § 41 písm. j) trestního zákoníku. Z hlediska možností její nápravy je pak v jeho prospěch třeba zdůraznit excesivní a jednorázový charakter jejího současného provinění z běžného způsobu vedení života a velmi příznivou prognózu její resocializace. Soud proto nepochybuje o tom, že obžalovaná je aktuálně motivována i kompetentní k tomu, aby se v budoucnu vystříhala jakékoli trestné činnosti. Taková zjištění soud v této věci vnímá jako důvod k uložení mírnějšího trestu. Prezentovaný postoj k trestnému činu v trestním řízení obžalované rovněž polehčuje. Obžalovaná totiž napomáhala v objasňování trestné činnosti před soudem ve smyslu ustanovení § 41 odst. m) trestního zákoníku tím, že se trestnímu jednání v rozsahu, který jí byl nakonec prokázán, doznala, což je i polehčující okolností ve smyslu ustanovení § 41 písm. l) trestního zákoníku. Obžalované rovněž ve smyslu ustanovení § 41 písm. o) trestního zákoníku polehčuje upřímná lítost nad svým jednáním, kterou opakovaně vyjádřila v průběhu trestního řízení, a v kontextu s tím i výše zmíněné praktické kroky k nápravě situace ve vztahu k poškozené dceři. Celkově tedy byla veškerá zjištění k osobě obžalované třeba hodnotit výrazně v její prospěch.
49. Pokud jde o další **kontextová zjištění dané trestné činnosti**, je třeba ve smyslu ustanovení § 38 odst. 3 trestního zákoníku zohlednit zájmy poškozené [REDAKCE] na tom, aby její matka, která o ní pečuje, nebyla trestána způsobem, který by ohrozil vývoj a zjištění poškozené. Dále již soud nezjistil ve smyslu ustanovení § 39 odst. 3 a 4 trestního zákoníku žádná další zjištění, která by na uložení trestu měla mít výraznější vliv.

50. Soud na základě shora uvedených zjištění zvažoval, jaký **druh trestu** obžalované uložit. V daném případě vzhledem k dané trestní sazbě a zjištěním PMS k vhodnosti různých druhů trestu byl jako přiměřený volen trest odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu.
51. Pokud pak soud pro **určení výchozího bodu** svých úvah o přiměřené **výměře trestu** ukládaného obžalované, má soud za to, že z hlediska povahy a závažnosti trestného činu by na základě shora rozvedeného původní úvahy soudu o výměře trestu odnětí svobody bez dalšího směřovaly mezi třetinu (20 měsíců) a polovinu (27 měsíců) zákonné trestní sazby. Ovšem za situace, kdy soud zjistil výše uvedené polehčující okolnosti k osobě obžalované a kontextu daného trestného činu, měl soud za přiměřenou výměru daného druhu trestu těsně pod jednou třetinou zákonné trestní sazby.
52. Z těchto všech důvodů soud nakonec obžalované soud vyměřil trest odnětí svobody ve výměře 18 měsíců. Výkon trestu pak byl odložen na zkušební dobu v dvojnásobné výměře, tedy v trvání 36 měsíců, což má soud za dostatečnou dobu pro ověření chování obžalované. V souladu s návrhem PMS však byl po zkušební dobu stanoven nad obžalovanou dohled.
53. Pokud jde o potrestání **obžalovaného** [REDAKCE], za zvláště závažný zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 2 trestního zákoníku lze uložit trest odnětí svobody v rozmezí 5 až 12 let.
54. Z hlediska **povahy a závažnosti daného trestného činu** vzal soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 2 trestního zákoníku v úvahu ve výroku a výše v odůvodnění rozsudku podrobně popsaná skutková zjištění, z nichž pro účely uvažování o potrestání obžalovaného považuje za potřebné zdůraznit zejména následující okolnosti. Chráněný zájem, kterým je v daném případě zájem na ochraně lidského zdraví, byl jednáním obžalovaného zasažen výrazně, neboť poškozená [REDAKCE] byla v důsledku jednání obžalovaného, které byl co do způsobu provedení spočívající ve 20 – 25 minutovém trestání ve výsledku krutým zacházením s poškozenou, bezprostředně ohrožena na životě. Na druhou stranu skutečnost způsobeného závažného poškození zdraví a to, že byl útok veden proti ani ne čtyřleté dívce se již odráží v kvalifikované skutkové podstatě daného zločinu. Následky daného trestného činu tak soud i přes výše uvedené hodnotí jako méně závažné, neboť bylo prokázáno, že by jednání obžalovaného pro poškozenou nemělo (i díky následné lékařské a terapeutické pomoci) vážnější dlouhodobé následky, což je okolnost ve smyslu ustanovení § 41 písm. i) trestního zákoníku, která obžalovanému v dané věci výrazně polehčuje. Z hlediska způsobu provedení trestného činu a okolností, za nichž byl spáchán, je podstatné, že se sice jedná o trestný čin dokonaný, ale ve prospěch obžalovaného lze hodnotit formu zavinění, tedy právě to, že jednal v nepřímém úmyslu ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a nechtěl daný následek způsobit. Jak již soud uvedl, obžalovaný musel být srozuměn s tím, že svým jednáním vážně ubližuje poškozené a ohrožuje její zdraví, na druhou stranu soud připouští, že i vzhledem ke svému osobnostnímu nastavení nemusel obžalovaný domýšlet důsledky svého jednání až do konkrétních detailů zejména ve vztahu k ohrožení života poškozené. V rámci daného druhu trestné činnosti se proto dle názoru soudu daný případ vymyká výrazně směrem k nižší závažnosti daného jednání.
55. Pokud dále soud zvažoval ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku další **okolnosti na straně obžalovaného**, dospěl k těmto závěrům. Z hlediska osobních, rodinných, majetkových a jiných poměrů je podstatné, že obžalovaný dosud žil naprosto stabilizovaně, vždy si dokázal nalézt práci a bydlení. Jeho majetková situace je vyrovnaná. Jeho rodinný život je v daném rozhodování podstatným faktorem, neboť obžalovaný se sice rozvedl s matkou své nezletilé dcery, ale pravidelně o ní pečuje, mají dle výpovědi [REDAKCE] [REDAKCE] i doložených videí výjimečně dobrý vztah a pravidelně dle zpráv PMS přispívá na její výživu výživným ve výši 4.000 Kč. Z tohoto důvodu bylo při úvahách o trestu ve smyslu judikatury ESLP a Ústavního soudu nutno zohlednit jako faktor pro případné uložení či neuložení nepodmíněného trestu i zájem nezletilé dcery obžalovaného. „Ačkoliv je totiž tento trest ukládán jiné osobě než dítěti a dítě není ani procesním subjektem trestního řízení, uložení tohoto trestu má nezpochybnitelný přímý dopad i na život dítěte. (...) Nejlepší zájem dítěte jako faktor pro neuložení nepodmíněného trestu odnětí

svobody jeho rodiči (či jiné pečující osobě) zesilují a zeslabují dle Ústavního soudu zejména tato kritéria: míra péče obžalovaného o dítě (zejména jde-li o výlučnou pečující osobu, či nikoliv); míra faktické závislosti dítěte na obžalovaném (s ohledem na věk, zvláštní potřeby dítěte atd.); hloubka emočního vztahu dítěte k obžalovanému; míra, v jaké byl čin spáchán vůči dítěti; a míra ohrožení řádného vývoje dítěte v případě, že rodič zůstane na svobodě atd. (...) Všechna tato kritéria je třeba následně vážit proti dalším konkurujícím zájmům jako je závažnost činu, jeho následky atd. Přitom je třeba vycházet i z toho, že trest odnětí svobody je nejpřísnějším trestem, který podle českého trestního práva lze uložit. Nikdy proto jeho uložení nesmí být bráno na lehkou váhu a trestní soudy k němu smí sahat pouze jakožto k prostředku ultima ratio v systému trestů. Na druhou stranu, pokud je již uložení tohoto trestu nevyhnutelné, veřejný zájem na ochraně společnosti je v takovém případě značný a zpravidla může převážit nad nejlepším zájmem dítěte, nejsou-li v konkrétním případě specifické okolnosti, které by významněji zvyšovaly negativní dopad odsouzení rodiče k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na dítě v porovnání s jinými případy.⁴ V daném případě jak výše uvedeno, není sice obžalovaný výlučně pečující osobou o svou nezletilou dceru, na její výživu však výrazně přispívá a podílí se na její výchově, hloubka emočního vztahu je vysoká, daný trestný čin pak nebyl mířen vůči dceři obžalovaného a ta se nachází ve věku, v němž by ztráta vazby na otce mohla výrazněji a negativně ovlivnit její vývoj. Pokud jde o další kritéria rozhodných okolností na straně pachatele, je třeba uvést, že dosavadní způsob života obžalovaného lze považovat za řádný, v minulosti se dopustil pouze jednoho dopravního přestupku, nebyl však dosud trestán, a trestné činnosti se tak dopustil poprvé, což lze považovat za polehčující okolnost ve smyslu ustanovení § 41 písm. p) trestního zákoníku. Zjištění k chování obžalovaného po činu jsou rovněž výrazně polehčující. Obžalovaný ve chvíli, kdy spolu se spoluobžalovanou zjistil vážný zdravotní stav poškozené, volal okamžitě rychlou zdravotní pomoc, díky které byl život poškozené zachráněn, podílel se i na prvotních úkonech pomoci a dobrovolně uhradil škodu oběma poškozeným, což je i polehčující okolnost podle § 41 písm. j) trestního zákoníku. Z hlediska možností jeho nápravy je pak v jeho prospěch třeba zdůraznit excesivní a jednorázový charakter jeho současného provinění z běžného způsobu vedení života a velmi příznivá prognóza jeho resocializace. Soud proto nepochybuje o tom, že obžalovaný je aktuálně motivován i kompetentní k tomu, aby se v budoucnu vystříhal jakékoli trestné činnosti. Taková zjištění soud v této věci vnímá jako důvod k uložení výrazně mírnějšího trestu. Prezentovaný postoj k trestnému činu v trestním řízení obžalovanému rovněž výrazně polehčuje. Obžalovaný totiž napomáhal v objasňování trestné činnosti před soudem ve smyslu ustanovení § 41 odst. m) trestního zákoníku tím, že se trestnímu jednání cele doznal, což je i polehčující okolností ve smyslu ustanovení § 41 písm. l) trestního zákoníku. Obžalovanému rovněž ve smyslu ustanovení § 41 písm. o) trestního zákoníku polehčuje upřímná lítost nad svým jednáním, kterou opakovaně vyjádřil v průběhu trestního řízení. Celkově tedy byla veškerá zjištění k osobě obžalovaného třeba hodnotit výrazně v jeho prospěch.

56. Pokud jde o další **kontextová zjištění dané trestné činnosti**, nezjistil již soud ve smyslu ustanovení § 38 odst. 3 trestního zákoníku a § 39 odst. 3 a 4 trestního zákoníku žádná další zjištění, která by na uložení trestu měla mít výraznější vlivu.
57. Soud na základě shora uvedených zjištění zvažoval, jaký **druh a výměru trestu** obžalovanému uložit. V daném případě přitom soud vnímal jako jednoznačně kontraproduktivní ukládat obžalovanému trest represivního charakteru v základní trestní sazbě daného zločinu. Jakkoli totiž soud nechce bagatelizovat jednání obžalovaného, je třeba nepřehlédnout výše rozebrané okolnosti daného případu, poměry obžalovaného a jeho možnosti nápravy, při jejichž zohlednění je jednoznačně na místě dovodit, že nápravy obžalovaného lze dosáhnout i trestem kratšího trvání. Jestliže byla soudem obžalovanému vytknuta nepřiměřená krutost jeho trestání poškozené, v kontextu celého případu by bylo využití nesnížené zákonné sazby a uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody podle soudu rovněž trestem nepřiměřeně přísným. Srovnání trestů

⁴ srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 4. 2020, sp. zn. IV. ÚS 950/19-2, shodně i nálezy Ústavního soudu ze dne 7. 8. 2017, sp. zn. II. ÚS 2027/17

uložených za obdobnou násilnou trestnou činnost ukazuje, že v posledních pěti letech bylo za obdobnou trestnou činnost (§ 145 odst. 2 trestního zákoníku), která nebyla v souběhu s jiným trestným činem, postihováno 29 pachatelů, kteří dosud nebyli trestáni. Nepodmíněným trestem odnětí svobody přitom pachatelé trestné činnosti daných parametrů byli trestáni v 76 % (22 z nich), zatímco v 17 % případů (5 z nich) byl pachateli ukládán podmíněný trest odnětí svobody (v rozmezí od 2 do 3 let), v dalších 7 % (2 případy) pak byl ukládán podmíněný trest odnětí svobody s dohledem⁵. V rámci skupiny nepodmíněných trestů odnětí svobody pak ve 2 případech (tedy v 7 %) přitom soudy pachatelům trestné činnosti obdobných parametrů ukládali snížený trest odnětí svobody v rozmezí 48-52 měsíců. I podle tohoto přehledu tedy soudy využily přibližně v jedné třetině případů srovnatelných základních parametrů možnost mimořádného snížení trestu. Ze všech těchto důvodů měl soud za splněné v daném případě podmínky aplikace mimořádně sníženého trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku, v důsledku čehož soud uložil obžalovanému jako jedinou možnou alternativu nejpřísnější alternativní trest, tedy podmíněně odložený trest odnětí svobody ve výměře 3 roky se zkušební dobou 5 let při současném stanovení dohledu.

58. Takový trest měl soud za přiměřený ovšem jen za předpokladu doplnění tohoto druhu trestu takovými přiměřenými povinnostmi a omezeními, které budou akcentovat závažnost jednání obžalovaného.
59. Z těchto všech důvodů tedy soud jednak uložil obžalovanému povinnost zdržovat se ve vymezeném obydlí po dobu jednoho roku od počátku zkušební doby. Podmínky po výkon takového přiměřeného omezení jsou osvědčeny zprávou PMS ve vztahu k trestu domácího vězení. Rozsah a vymezení trestu zohledňují pracovní dobu obžalovaného, čas potřebný na cestu do práce vzhledem ke vzdálenosti pracoviště a čas potřebný pro obstarání běžných záležitostí a návštěv PMS. Dále je vymezení zohledněna i potřeba obžalovaného pečovat jednou za dva týdny o dceru během víkendu. Vzhledem k tomu, že obžalovaný v domě rodičů obývá pouze jedinou místnost v 1. patře, zatímco toalety a kuchyně se nachází v přízemí, bylo obžalovanému umožněno omezení vykonávat v celém domě. Vzhledem k délce omezení pak je obžalovanému umožněno využívat po dobu omezení i pozemek před domem. Takovéto přiměřené omezení vhodně doplňuje uložený alternativní trest zajištěním okamžitého dopadu trestu na obžalovaného, a zároveň je poměrně vážným zpřísněním podmíněně odloženého trestu odnětí svobody, neboť vedle výkonu tohoto omezení odpovídajícího ekvivalentu ročního domácího vězení, by v případě porušení podmínek zkušební doby při přeměně trestu odnětí svobody v jeho výměře již nebylo možné zohlednit vykonanou dobu povinného zdržování se v obydlí, a obžalovaný by beztak musel vykonat tříletý trest odnětí svobody.
60. Mimoto soud uložil obžalovanému ještě další povinnost podstoupit v rámci dohledu resocializační program. V současnosti přichází v úvahu absolvování programu „Vnímám i Tebe“ (10 týdenního) realizovaného Probační a mediační službou ČR, středisko České Budějovice, případně také programu na snižování agresivity „Tvá volba“. Vzhledem k časovému odstupu, kdy program obžalovaný podstoupí až po absolvování ročního výše uvedeného omezení, bude rozhodující určení programu probačním úředníkem. Oproti závěru znalce má totiž soud za vhodnější, aby byl k tomuto závázán přímo soudem, a nebylo takové rozhodnutí ponecháno na jeho dobrovolném rozhodnutí.
61. Na takový trest je se shora uvedených důvodů možno nahlížet jako na odpovídající všem zjištěním daného případu. Kombinaci podmíněně odloženého trestu odnětí svobody s dohledem a shora rozvedených přiměřených povinností a omezení lze totiž v kontextu zjištěných okolností považovat za dostatečně přísnou reakci na jednání obžalovaného, a přitom takový druh potrestání zajistí nápravu obžalovaného a nevytrhne jej bezdůvodně z již vybudovaných sociálních vazeb.

⁵ viz webová aplikace jaktrestame.cz

VI. Nároky poškozených

62. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se svým nárokem na náhradu škody ve výši 32.536 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 17. 5. 2022 do zaplacení odůvodněným vynaložením nákladů na hrazené služby zdravotním pojištěním a předložila soudu doklady prokazující uplatněný nárok (*č. l. 255-262 a 367-371 trestního spisu*), které byly v hlavním líčení provedeny jako důkaz.
63. Stejně tak učinila prostřednictvím svého zmocněnce poškozená [REDAKCE], která na náhradě nemajetkové újmy požadovala po obžalovaných částku 53.417 Kč a svůj nárok doložila odborným vyjádření ke stanovení bolestného (*č. l. 56 trestního spisu*), které bylo v hlavním líčení provedeno jako důkaz.
64. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.
65. Podle § 55 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, má příslušná zdravotní pojišťovna vůči třetí osobě právo na náhradu těch nákladů na hrazené služby, které vynaložila v důsledku zaviněného protiprávního jednání této třetí osoby vůči pojištěnci.
66. Z dokazování v hlavním líčení bylo kromě oprávněnosti uplatněných nároků poškozených provedeným dokazováním (*viz č. l. 386-387, 407, 409, 412 a 439 trestního spisu*) rovněž zjištěno, že každý z obžalovaných již uhradil oběma poškozeným polovinu jejich vzneseného nároku, a tudíž celé nároky poškozených byly uspokojeny ještě před rozhodnutím soudu. Poškozená [REDAKCE] proto prostřednictvím svého zmocněnce v závěru hlavního líčení uvedla, že na uplatněném nároku na náhradu nemajetkové újmy netrvá, tudíž soud o tomto nároku nerozhodoval. Poškozenou VZP ČR pak soud se shora uvedeného důvodu odkázal s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích k Vrchnímu soudu v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného

a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

České Budějovice 19. května 2022

Mgr. Ondřej Kubů, v. r.
předseda senátu